

Amtsblatt

Ausgabe A

der Regierung zu Oppeln.

Stück 17

Oppeln, den 28. April 1928

1928

Bekanntmachungen für die nächste Nr. sind spätestens bis Dienstag, nachm. 5 Uhr, der Amtsblattstelle zuzusenden.

Inhaltsverzeichnis: Lotterie. — Viehseuchenpolizeiliche Anordnung gegen Tollwut in den Kreisen Oppeln und in mehreren Orten des Kreises Rosenberg OS. — Fischereischtsache des Mühlenbesizers Lorenz Hamela in Elguth, Kr. Neustadt OS. — Wahl der Mitglieder der Ausschüsse der L. S.-Anstalten. — Wegeeingziehung im Stadtkreise Ratibor und in Tworog. — Ungültige Führerscheine u. s. w. — Ungemeindungen in den Kreisen Loß, Gleiwitz und Kreuzburg OS.

Sonderbeilage: Polizeiverordnung über Feld- und Forstschuß vom 28. 3. 1928.

Bekanntmachungen der Regierung zu Oppeln.

250. Durch Erlass des Herrn Ministers für Volkswohlfahrt vom 17. 4. 1928 — III 2. Nr. 251 — ist dem Landesverein Sächsischer Heimatschutz in Dresden der Vertrieb von 50 000 Losen der sogenannten 6. Zwinger Geld-Lotterie genehmigt worden:

Zweck: Erfüllung der gestellten Aufgaben,
Spielkapital: 500 000 RM.,
Gewinnbetrag: 160 000 RM.,
Zahl der Lose: 500 000 Stück,
Zahl der Gewinne: 54 643 und 1 Prämie,
Preis des Einzelloses: 1.— RM.,
Absatzgebiet: Preußen 50 000 Stück,
Ziehungstage: 6. und 8. Oktober 1928.

Die Ortsbehörden ersuche ich, dafür Sorge zu tragen, daß der Losevertrieb nicht beanstandet wird.
Oppeln, den 23. April 1928.

Der Regierungspräsident.

251. Viehseuchenpolizeiliche Anordnung.

Zum Schutze gegen die Tollwut wird hiermit auf Grund der §§ 18 ff. des Viehseuchengesetzes vom 26. Juni 1909 (R. G. Bl. S. 519) mit Er-mächtigung des Herrn Ministers für Landwirtschaft, Domänen und Forsten folgendes bestimmt:

1. Die Ortschaften, einschließlic ihrer Ge-martungen, Kolonien und Vorwerfe:

Landkreis Oppeln: Alt Budkowitz, Neu-Budkowitz, Friedrichsthal, Kreuzburgerhütte, Neilsdorf, Murow, Grabczok, Podewils, Jellowa, Kupp, Brinnitz, Friedrichsfelde, Finkenstein, Czarnowanz, Borrek, Massow, Biadacz, Hein-richtsfelde, Kobylno, Köntgshuld, Krzanowitz,

Uwladomienia rejencji Opolskiej.

250. Rozporządzeniem z dnia 17. 4. 1928 — III L. No. 251 — p. Minister opieki społecznej dozwolił związkowi „Landesverein Sächsischer Heimatschutz“ w Dresden rozprzedaż 50 000 losów loterii t. zw. 6. Zwinger-Geldloterie:

Cel.: Spełnienie stawionych zadań,
Kapitał gry: 500 000 RM.,
Suma wygrana: 160 000 RM.,
Ilość losów: 500 000 sztuk,
Ilość losów wygrywających: 54 643 i jedna premja,

Cena losu pojedynczego: 1.— RM.,
Teren sprzedaży: Preußen 50 000 sztuk,
Dni ciągnięcia: 6. i 8. października 1928 r.
Władze miejscowe proszę zważać na to aby nie zabraniano rozprzedaży losów.

Oppeln, dnia 23-go kwietnia 1928 r.
Prezydent rejencyjny.

251. Rozporządzenie policyjne o zwierzęcych chorobach zakaźnych.

Dla ochrony od wścieklizny rozporządza się niniejszem na podstawie §§ 18 nast. ustawy o zwierzęcych chorobach zakaźnych z dnia 26-go czerwca 1909 r. (zb. ust. Rz. str. 519) z upoważnieniem Pana ministra rolnictwa, domeni i lasów następująco:

1. Miejscowości wraz z obrębami, ko-lonjami i folwarkami:

powiatu Oppeln: Alt Budkowitz, Neu-Budkowitz, Friedrichsthal, Kreuzburgerhütte, Reilswerk, Murow, Grabczok, Podewils, Jellowa, Kupp, Brinnitz, Friedrichsfelde, Finkenstein, Czarnowanz, Borrek, Massow, Biadacz, Heinrichsfelde, Kobylno, Königshuld,

Kempa, Kollanowitz, Luboschütz, Klein Kottorz, Groß Kottorz, Lugnian—Dombrowka, Sowade, Wengern, Turawa, Bierzdan,

Kreis Rosenburg: Sarrawarra, Laschkowitz, bilden einen Sperrbezirk. In ihm sind sämtliche Hunde an solchen Orten festzulegen (anzufesseln oder sicher einzusperrern), die fremden Hunden nicht zugänglich sind. Die angelegten oder eingesperrten Hunde sind so abzusondern, daß fremde Hunde mit ihnen nicht in Berührung kommen können. Der Festlegung gleichzusetzen ist das Führen der mit einem sicheren Maulkorbe versehenen Hunde an der Leine.

2. Aus dem Sperrbezirk dürfen Hunde nur mit polizeilicher Erlaubnis und nach vorheriger tierärztlicher Untersuchung ausgeführt werden. Wird die Genehmigung zur Ausfuhr eines Hundes erteilt, so ist die Ortspolizeibehörde des Bestimmungsortes rechtzeitig zu benachrichtigen. Während der Ueberführung und am Bestimmungsort ist der Hund den gleichen Beschränkungen zu unterwerfen, die für ihn zur Zeit der Ausfuhr am Herkunftsorte vorgeschrieben waren.

Als Ausfuhr im Sinne dieser Vorschriften gilt nicht die vorübergehende, weniger als 24 Stunden dauernde Entfernung von Hunden aus dem gefährdeten Bezirke bei Spaziergängen, Ausflügen und ähnlichen Gelegenheiten, sofern die Hunde hierbei nicht mehr als 20 km in der Luftlinie vom Herkunftsorte entfernt werden. Eine solche Entfernung ist ohne ortspolizeiliche Genehmigung und ohne tierärztliche Untersuchung, aber nur unter der Bedingung gestattet, daß die Hunde auch außerhalb des gefährdeten Bezirkes mit einem sicheren Maulkorbe versehen sein und an der Leine geführt werden müssen.

3. Im Sperrbezirk ist die Benutzung der Hunde zum Ziehen unter der Bedingung gestattet, daß sie dabei fest angeschirrt, mit einem sicheren Maulkorbe versehen und außer der Zeit des Gebrauchs festgelegt werden.

Im Sperrbezirk ist ferner die Verwendung von Hirtenhunden zur Begleitung von Herden, von Jagdhunden bei der Jagd, von Heereshunden, Polizeischutz- und Begleithunden der Landjäger, Polizei- und Zollbeamten während ihres Dienstgebrauchs ohne Maulkorb und Leine sowie von Blindenführerhunden während der Führung von Blinden ohne Maulkorb unter der Bedingung gestattet, daß die Hunde außer der Zeit des Gebrauchs im Sperrbezirke festgelegt werden.

4. An den Ausgängen der im Sperrbezirk vorhandenen Bahnhöfe sind Tafeln mit der deutlichen und haltbaren Aufschrift „Hundesperre“ leicht sichtbar anzubringen.

Krzanowitz, Kempa, Kollanowitz, Luboschütz, Klein Kottorz, Groß Kottorz, Lugnian—Dombrowka, Sowade, Wengern, Turawa, Bierzdan, **powiatu Rosenberg:** Sarrawarra, Laschkowitz,

tworzą obwód zagrodzenia. W tym otwodzię maszą wszystkie psy w takich miejscach być trzymane (wiązane na łańcuchu lub pewnie zamknięte), do których obce psy nie mają przystępu. Psy uwiązane lub pewnie zamknięte trzeba tak odosobnić, że psy cudze zetknąć się z nimi nie mogą. Uwiązaniu równa się prowadzenie psa na linie opatrzonego w dobry kaganiec.

2. Z obwodu zagrodzenia wolno psy wywozić tylko za pozwoleniem policji i po poprzednim zbadaniu przez weterynarza. Jeżeli pozwolenie na wywóz psa jest wydane, to należy wcześniej zawiadomić policję miejscową w miejscu przeznaczenia. Podczas wywozu i w miejscu przeznaczenia pies podlega tym samym ograniczeniom, które były dla niego miarodajne w miejscu pochodzenia w czasie wywozu.

W myśl tych przepisów nie uważa się za wywóz przejściowe oddalenie się psów z obszaru zagrożonego na przechadzki, wycieczki lub przy podobnych okazjach, na mniej niż 24 godzin, jeżeli przytem psy nie oddalają się ponad 20 km linii powietrznej od miejsca pochodzenia. Tego rodzaju oddalenie się dozwolone jest bez pozwolenia miejscowej policji i bez weterynarskiego badania, ale tylko pod tym warunkiem, że te psy i po za obszarem zagrożonym zapatrzone są w dobry kaganiec i prowadzone są na linie.

3. W obwodzie zagrodzenia używanie psów do ciągnięcia dozwolone jest tylko pod tym warunkiem, że będą mocno zaprzężone, zaopatrzone w dobry kaganiec i poza czasem ich używania uwiązane.

Również jest dozwolone w obwodzie zagrodzenia używanie psów pasterskich do towarzyszenia trzodom, psów gończych przy polowaniu, psów wojskowych, psów policyjnych, ochronczych i towarzyszących strzelcom, urzędnikom policyjnym i celnom podczas ich używania w służbie bez kagańca i liny jako też psów prowadzących niewidomych bez kagańca pod tym warunkiem, że te psy poza czasem ich używania w obwodzie zagrodzenia będą uwiązane.

4. Przy wyjściach z dworców kolejowych znajdujących się w obwodzie zagrodzenia muszą być w miejscach widocznych umieszczone tablice z wyraźnym i trwałym napisem „kontumacja psów“.

5. Hunde, die obigen Vorschriften zumher umherlaufend betroffen werden, sind sofort zu töten oder einzufangen. Ueber die Tötung eingefangener Hunde entscheidet die Ortspolizeibehörde.

Zum Erschießen der Hunde sind neben den Landjägern und Polizeivollzugsbeamten, auch Förster, Feld- und Waldbauweiser, sowie die Grenzschutzbeamten gelegentlich der Ausübung des Grenzschutzes beauftragt.

6. Sämtliche Hunde, die einen Menschen gebissen haben, sind sofort und zwar für 14 Tage unter polizeiliche Beobachtung zu stellen, ausgenommen sind die in Ziffer 3 aufgeführten Hunde während ihres Dienstgebrauchs.

Am 1. und 14. Tage ist über den Gesundheitszustand des Hundes ein tierärztliches Attest auf Kosten des Besitzers an die Polizeiverwaltung einzureichen. Die Diensthunde der Landjäger, Polizei- und Zollbeamten, sowie die Geereshunde, ebenso die Hunde für Blinde sind dem beamteten Tierarzt zwecks kostenloser Untersuchung an den festgesetzten Terminen vorzuführen.

7. Obige Anordnungen treten mit ihrer Veröffentlichung im Regierungs- Amtsblatt in Kraft. Sie behalten Geltung bis auf weiteres. Ihre Aufhebung wird erfolgen, sobald die Gefahr der Verbreitung der Tollwut beseitigt ist.

8. Zuwiderhandlungen gegen vorstehende Bestimmungen werden nach §§ 74—77 des Viehseuchengesetzes vom 26. Juni 1909 bestraft.

Oppeln, den 23. April 1928.

Der Regierungspräsident.

Bekanntmachungen des Bezirksausschusses.

252. Der Mühlenbesitzer Lorenz Hamerla in Ellguth, Kreis Neustadt OS., hat aufgrund des § 11 des Fischereigesetzes vom 11. Mai 1916 die Eintragung nachstehenden Rechts ins Wasserbuch beantragt:

Das ausschließlich und uneingeschränkte Fischereirecht im Mühlgrabenlauf Parzelle 545/228 Kartenbl. 1 der Gemarkung Ellguth, angefangen vom Stau zwischen Parzelle 30, der Gemarkung Zülz, und Parzelle 238 der Gemarkung Ellguth bis zur Einmündung in den Mutterbach zwischen den Parzellen 52 und 65 der Gemarkung Radstein, entsprechend der Eintragung in den bei den Antragsunterlagen befindlichen Lageplan aufgrund der Rechtsvermutung gemäß § 8 des Fischereigesetzes vom 11. Mai 1916.

Die Zeichnung und die Erläuterungen werden vom 25. April 1928 ab einen Monat lang zu jedermanns Einsicht bei dem Gemeindevorstand in Ellguth, Kreis Neustadt OS., ausliegen.

5. Jeżeli wbrew powyższym przepisom napotka się na psów nietrzymanyh na uwięzi, należy je zaraz zabić lub chwycić. Co do zabicia schwytanych psów rozstrzyga policja miejscowa.

Do zastrzelenia psów upoważnieni są oprócz strzelców i wykonawczych urzędników policyjnych także leśnicy, dozórcy pól i lasów oraz straż graniczne w czasie służby na granicy.

6. Wszystkie psy, które człowieka ugryzły, należy natychmiast i to na 14 dni stawić pod dozór policyjny, wyjątek stanowią psy wymienione w cyfrze 3 podczas ich używania w służbie.

1-go i 14-go dnia trzeba podać urzędowi policyjnemu atest urzędowego lekarza weterynarza na koszt posiadiciela. Psy służbowe strzelców, urzędników policyjnych i celnych, jak i psy wojskowe i psy osób niewidomych trzeba przedstawić w terminach wyznaczonych urzędującemu lekarzowi weterynarzowi dla bezpłatnego zbadania.

7. Powyższe rozporządzenia które wstępują w moc z ogłoszeniem w rej. gazecie urzędowej, zatrzymają ważność aż do dalszego rozporządzenia. Zniesienie ich nastąpi skoro niebezpieczeństwo rozszerzenia wścieklizny zostanie usunięte.

8. Przekroczenia powyższych przepisów będą karane podług §§ 74—77 ustawy o zwierzęcych chorobach zakaźnych z dnia 26-go czerwca 1909 r.

Oppeln, dnia 23-go kwietnia 1928 r.

Prezydent rejencyjny.

Uwiedomienia wydziału okręgowego.

252. Właściciel młyn Lorenz Hamerla w Ellguth, pow. Neustadt OS., na mocy § 11 ustawy o rybołówstwie z dnia 11. Maja 1916 r. wniośił o zapisanie następujących praw do księgi wodnej:

Wyłączne i nieograniczone prawo połowu ryb w rowie młyńskim parcela 545/228 mapa 1 obrębu Ellguth, poczynszy od jazu pomiędzy parcelą 30, obrębu Zülz a parcelą 238 obrębu Ellguth do wpływu do t. zw. Mutterbach pomiędzy parcelą 52 a 65 obrębu Radstein stosownie do oznaczenia w załączonym do niniejszego podania planie sytuacyjnym na mocy domniemania prawnego stosownie do § 8 ustawy o rybołówstwie z dnia 11. Maja 1916 r.

Rysunki i wyjaśnienia będą wyłożone od 25-go kwietnia 1928 r. poczynszy przez **jeden miesiąc** do publicznego przejrzenia u sołtysa w Ellguth, pow. Neustadt OS.

Innerhalb dieser Zeit können dort sowie bei dem Bezirksausschuß in Oppeln Widersprüche gegen die nachgesuchte Eintragung des Fischereirechts schriftlich in zwei Ausfertigungen oder zu Protokoll angebracht werden.

Nach Ablauf der Frist wird die Eintragung des Rechts mit der Wirkung erfolgen, daß sie gegenüber denjenigen, die keinen Widerspruch erhoben haben, bis zum Beweise des Gegenteils als richtig gilt, soweit sie nicht mit dem Grundbuch in Widerspruch steht.

Oppeln, den 15. April 1928.

Namens des Bezirksausschusses.

Der Vorsitzende.

Bekanntmachungen verschiedener Behörden.

253. Gemäß § 14 Abs. 2 der Wahlordnung vom 8. Dezember 1927 für die Wahl der Mitglieder der Ausschüsse der Landesversicherungsanstalten mache ich hiermit bekannt, daß für die Wahl der Arbeitgebermitglieder und zwar sowohl aus dem Gewerbe als auch aus der Landwirtschaft innerhalb der für die Einreichung von Vorschlagslisten gesetzten Frist nur je eine gültige Vorschlagsliste bei mir eingereicht worden ist, so daß eine Wahl mit Stimmabgabe nicht stattfindet.

Breslau, den 18. April 1928.

Der Wahlvorsteher:

Maßker, Regierungsrat.

254. Wegeeingiehung im Stadtkreis Ratibor.

Der von dem Gutshof Schloß Ottitz in der Richtung nach Ober Ottitz abweigende Fußweg soll auf eine Länge von rd. 335 m. — m. eingezogen werden. An seiner Stelle ist der etwa 150 m. — m. nordöstlich gelegene in gleicher Richtung verlaufende Feldweg zu benützen.

Die Wegekarte liegt in der Zeit von 7 bis 12 Uhr im Zimmer Nr. 31 der Wegepolizeibehörde, Braustraße 17, II. Stock, zur Einsicht aus.

Begründete Einsprüche, welche die beabsichtigte Wegeeingiehung betreffen, sind innerhalb 4 Wochen zur Vermeidung des Ausschlusses geltend zu machen.

Ratibor, den 17. April 1928.

Die Polizeiverwaltung
(Wegepolizei).

255. Der Maschinist Alois Zyzik aus Brynnek hat die Eingiehung des durch sein Grundstück in Tworog Kartenblatt 7 Parzelle 112 führenden öffentlichen Fußweges beantragt.

Gemäß § 57 des Zuständigkeitsgesetzes vom 1. August 1883 wird dies hiermit zur öffentlichen Kenntnis gebracht mit der Aufforderung, Einsprüche gegen die beabsichtigte Eingiehung binnen vier

W. pręciagu tego czasu można założyć tamże, jakoteż w wydziale obwodowym w Oppeln protesty przeciw pożądanemu zapisaniu **ito piśmiennie w dwóch egzemplarzach** lub ustnie do protokołu.

Po upływie tego czasu wpisanie praw nastąpi z tym skutkiem, że będzie uważane za właściwe, dopóki się nie udowodni, że się z rzeczywistością nie zgadza, o ile nie stoi w sprzeczności z księgą gruntową.

Oppeln, dnia 15-go kwietnia 1928 r.

W imieniu wydziału obwodowego.

Przewodniczący.

Uwiedomienia rozmaitych urzędów.

253. Stosownie do § 14 ust. 2 ordynacyi wyborczej z dnia 8-grudnia 1927 r. dla wyboru członków wydziałów krajowych urzędów ubezpieczeniowych niniejszym zwracam na to uwagę, że dla wyboru członków pracodawców i to zarówno dla przemysłu jak i dla rolnictwa w czasie ustalonym dla wniesienia wniosków wyborczych wniesiono tylko po jednym wniosku wyborczym, a zatem głosowanie nie będzie miało miejsca.

Breslau, dnia 18-go kwietnia 1928 r.

Kierownik wyborczy.

podp. Matzker.

254. Zniesienie drogi w powiecie miejskim Ratibor.

Ścieżka prowadząca od dworu Schloß Ottitz w kierunku do Ober Ottitz ma być zniesiona i to na przestrzeni 335 m. Na jej miejsce ma być używana ścieżka leżąca około 150 m na północowschód mająca ten sam kierunek.

Plan dróg jest wyłożony dla publiczności w czasie od godziny 7. ej do 12. ej w urzędzie policyjnym dróg, Braustraße 17, II piętro, pokój 31. Uzasadnione sprzeciwy przeciwko zamierzonemu zniesieniu drogi należy założyć w pręciagu 4 tygodni celem uniknięcia wykluczenia.

Ratibor, dnia 17-go kwietnia 1928 r.

Urząd policyjny dróg.

255. Maszynista Alois Zyzik z Brynnek wniósł o zniesienie ścieżki publicznej idącej przez jego nieruchomość, położonej w Tworog, mapa 7, parcela 112.

Stosownie do § 57 ustawy o kompetencyi z dnia 1. sierpnia 1883 r. podaje się to niniejszym do publicznej wiadomości i wzywa się do wniesienia sprzeciwów przeciwko temu zamiarowi w pręciagu 4 tygodni o niżej pod-

Wochen zur Vermeidung des Ausschlusses bei dem unterzeichneten Amtsvorsteher geltend zu machen.

Twozog, den 16. April 1928.

Der Amtsvorsteher.

256. Der Führerschein vom 2. 5. 1922 für Wilhelm Wonglorz, geb. 20. 12. 1900 in Königshütte, wohnhaft früher in Königshütte, jetzt in Riegersdorf, Kreis Frankenstein, ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Beuthen OS., den 20. April 1928.

Der Landrat.

257. Der Führerschein vom 5. 7. 1922 — Nr. 3248 — für Klasse I für August Wluka, geb. 29. 5. 1894 in Carlsruhe, Kreis Oppeln, wohnhaft früher in Oppeln, z. Zt. in Beuthen OS., Brünningsstraße 8, ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Oppeln, den 21. April 1928.

Die Polizeiverwaltung.

258. Die Zulassungsbescheinigung vom 28. 8. 1926 für den Kraftwagen I K 52346 für Gebhard von Windheim-Schonke ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Kreuzburg, den 21. April 1928.

Der Landrat.

259. Die Zulassungsbescheinigung vom 16. 2. 1927 für den Kraftwagen I K 464 für Hermann Czekański ist verloren gegangen und wird für ungültig erklärt.

Beuthen OS., den 21. April 1928.

Polizeiamt.

260. Durch rechtskräftigen Beschluss vom 22. November 1927 sind auf Grund des § 2 der Landgemeindeordnung vom 3. Juli 1891 unter Zustimmung der Beteiligten nachstehende Grundstücke mit Wirkung vom 15. Dezember 1927 umgemeindet worden:

A. Aus dem Gutsbezirk Nieder-Wilcza, Restkreis Rybnik in den Gemeindebezirk Niederdorf.

1. Grundbuch Nr. 86, Artikel 14, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. zu 224/121 in Größe von 0,40,98 ha im Eigentum des Kreisverbandes Rybnik, jetzt Gleiwitz,

2. Grundbuch Nr. 85, Artikel 7, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. 345/114 in Größe von 1,78,33 ha im Eigentum des Provinzialverbandes von Oberschlesien in Ratibor,

B. Aus dem Gutsbezirk Nieder-Wilcza, Restkreis Rybnik in den Gutsbezirk Nieborowitz.

1. Grundbuch Nr. 104, Artikel 23, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. 266/65, 359/66, 360/66 in Größe von 2,34,83 ha und

pisanego amtowego celem uniknięcia wykluczenia.

Twozog, dnia 16 go kwietnia 1928 r.

Amtsvorsteher.

256. Niniejszym unieważnia się wykaz kierowniczy z dnia 2. 5. 1922 dla p. Wilhelm Wonglorz, ur. 20. 12. 1900 w Königshütte, zamieszkałego dawniej w Königshütte, a obecnie w Riegersdorf, pow. Frankenstein, który właścicielowi zginął.

Beuthen, dnia 20-go kwietnia 1928 r.

Landrat.

257. Niniejszym unieważnia się wykaz kierowniczy z dnia 5. 7. 1922 — No. 3248 — Klasse I — dla p. August Wluka, urodzonego 29. 5. 1894 w Carlsruhe, pow. Oppeln, zamieszkałego dawniej w Oppeln, a obecnie w Beuthen, Brünningsstraße 8, który właścicielowi zginął.

Oppeln, dnia 21-go kwietnia 1928 r.

Zarząd Policyjny.

258. Niniejszym unieważnia się świadectwo pozwolenia samochodu I K. 52346 z dnia 28. 8. 1926 dla p. Gebhard von Windheim-Schonke, które temuż zginęło.

Kreuzburg, dnia 21. 4. 1928.

Landrat.

259. Niniejszym unieważnia się świadectwo pozwolenia samochodu I K 464 z dnia 16. 2. 1927 dla p. Hermann Czekański, które właścicielowi zginęło.

Beuthen, dnia 21-go kwietnia 1928 r.

Urząd Policyjny.

260. Na mocy § 2 ordynacyi gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. prawomocną uchwałą z dnia 22. listopada 1927 r. postanowiono przegminować z ważnością od 15-go grudnia 1927 r. następujące nieruchomości:

A. Z obszaru dworskiego Nieder Wilcza, Restkreis Rybnik do obwodu gminnego Niederdorf.

1. Księga wieczysta No. 86, artykuł 14, karta 2, parcela No. 224/121, o powierzchni 0,40,98 ha, własność związku powiatowego Rybnik, teraz Gleiwitz,

2. Księga wieczysta No. 85, artykuł 7, karta 2, parcela No. 345/114, o powierzchni 1,78,33 ha, własność związku prowincjonalnego Oberschlesien w Ratibor,

B. Z obszaru dworskiego Nieder Wilcza, Restkreis Rybnik do obszaru dworskiego Nieborowitz.

1. Księga wieczysta No. 104, artykuł 23, karta 2, parcele No. 266/65, 359/66, 360/66, o powierzchni 2,34,83 ha,

2. Grundbuch Nr. Rittergut, Artikel 1, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. 47, 237/48, 264/54 in Größe von 2,38,02 ha und Artikel 134, Parzellen Nr. 344/68 in Größe von 16 qm und

3. Grundbuch Nr. 105, Artikel 24, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. 45, 46, 233/48, 234/49, 235/50, 236/51, 268/53, 267/54, 55, 56 in Größe von 37,97,65 ha, sämtlich im Eigentum des Preussischen Staates (Domänenverwaltung),

C. Aus dem Gutsbezirk Nieder-Wilcza, Restkreis Rybnik in den Gemeindebezirk Nieborowitzerhammer.

1. Grundbuch Nr. 102, Artikel 143, Kartenblatt 2, Parzellen Nr. 346/115, 348/119, 349/119, 350/120, 351/119 in Größe von 2,60,42 ha, im Eigentum der Landbank-Aktiengesellschaft in Berlin N. W. 40.

D. Aus dem Gemeindebezirk Nieder-Wilcza, Restkreis Rybnik in den Gemeindebezirk Nieborowitzerhammer

1. Grundbuch Nr. 98, Artikel 69, Kartenblatt 6, Parzellen Nr. 150/0108 in Größe von 14,75 ar im Eigentum des Fuhrmanns Josef Kulik in Nieborowitzerhammer,

2. Grundbuch Nr. 110, Artikel 94, Kartenblatt 6, Parzellen Nr. 149/0108, 148/0108 in Größe von 6,36 ar im Eigentum des Arbeiters Theodor Bonk und Ehefrau Auguste in Nieborowitzerhammer,

3. Grundbuch Nr. 25, Artikel 58, Kartenblatt 6, Parzellen Nr. 146/0108, 147/0108 in Größe von 29 qm im Eigentum des Stellmachers Alois Wittek und Ehefrau Marie in Nieder-Wilcza,

E. Aus dem Gutsbezirk Preiswitz in den Gemeindebezirk Schönwald.

1. Grundbuch Nr. 38, Artikel 300, Kartenblatt 9, Parzellen Nr. 1404/0435 in Größe von 73 qm im Eigentum des Kreisverbandes Tost-Gleiwitz.

Gleiwitz, den 6. April 1928.

Der Vorsitzende des Kreis Ausschusses.

261. Durch rechtskräftigen Beschluß vom 17. Januar 1928 sind auf Grund des § 2 der Landgemeindeordnung vom 3. Juli 1891 unter Zustimmung der Beteiligten nachstehende Grundstücke mit Wirkung vom 1. Februar 1928 umgemeindet worden:

A. Aus dem Gemeindebezirk Nieder-Wilcza in den Gemeindebezirk Niederdorf.

1. ohne Grundbuch Nr. Artikel 89, Kartenblatt 4 Pilchowitz, Parzellen Nr. 160/0,76 im Flächeninhalt von 68 ar 40 qm (Grundsteuerfreie Wege),

2. ohne Grundbuch Nr. Artikel 89, Kartenblatt 1 Niederdorf, Parzellen 506/0,214, 509/0,215,

2. Księga wieczysta No. dwór, artykuł 1, mapa 2, parcele No. 47, 2348, 264/54, o powierzchni 2,38,02 ha i artykuł 134, parcele No. 344/68 o powierzchni 16 qm i

3. księga wieczysta No. 105, artykuł 24, karta 2, parcele Nr. 45, 46, 233/48, 234/49, 235/50, 236/51, 268/53, 267/34, 55, 56, o powierzchni 37,97,65 ha będące własnością Państwa Pruskiego (Domänenverwaltung),

C. Z obszaru dworskiego Nieder Wilcza, Restkreis Rybnik do obwodu gminnego Nieborowitzerhammer,

1. Księga wieczysta No. 102, artykuł 143, karta 2, parcele No. 346/115, 348/119, 349/119, 350/120, 351/119, o powierzchni 2,60,42 ha, własność Landbank-Aktiengesellschaft w Berlin N. W. 40.

D. Z obwodu gminnego Nieder Wilcza, Restkreis Rybnik do obwodu gminnego Nieborowitzerhammer.

1. Księga wieczysta No. 98, artykuł 69, karta 6, parcela No. 150/0108, o powierzchni 14,75 ar, własność wóznicy Josef Kulik w Nieborowitzerhammer,

2. Księga wieczysta No. 110, artykuł 94, karta 6, parcele No. 149/0108, 148/0108 o powierzchni 6,36 ar, własność robotnika Theodor Bonk i jego żony Auguste w Nieborowitzerhammer,

3. Księga wieczysta No. 25, artykuł 58, karta 6, parcele No. 146/0108, 147/0108 o powierzchni 29 qm, własność stelmacha Alois Wittek i jego żony Maria w Nieder Wilcza.

E. Z obszaru dworskiego Preiswitz do obwodu gminnego Schönwald.

1. Księga wieczysta No. 38, artykuł 300, karta 9, parcele No. 1404/0435 o powierzchni 73 qm, własność związku powiatowego Tost-Gleiwitz.

Gleiwitz, dnia 6-go kwietnia 1928 r.

Przewodniczący wydziału powiatowego.

561. Prawomocną uchwałą z dnia 17-go stycznia 1928 r. na mocy § 2 ordynacji gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. przegminowano następujące nieruchomości i to z ważnością od 1-go lutego 1928 r.

A. Z obwodu gminnego Nieder-Wilcza do obwodu gminnego Niederdorf.

1. bez No księgi wieczystej, artykuł 89, mapa 4 Pilchowitz, parcela No. 160/0,76 o powierzchni 68 ar 40 qm (drogi wolne od podatku gruntowego),

2. bez No. księgi wieczystej, artykuł No. 89, mapa 1 Niederdorf, parcele No. 506/0,214,

510/0.44 im Flächeninhalt von 19 ar 45 qm (Grundsteuerfreie Wege).

B. Aus dem Gemeindebezirk Nieder-Wilcza in den Gemeindebezirk Nieborowitzerhammer.

1. ohne Grundbuch Nr. Artikel 89, Kartenblatt 6 Nieborowitz, Parzellen Nr. 145/0.108 im Flächeninhalt von 15 ar 75 qm (Grundsteuerfreie Wege).

C. Aus dem Gutsbezirk Nieder-Wilcza in den Gutsbezirk Nieborowitz, bzw. in denjenigen Gemeindebezirk, dem der Gutsbezirk Nieborowitz zugeschlagen werden wird.

1. ohne Grundbuch Nr. Artikel 3, Kartenblatt 2 Nieborowitz Parzellen Nr. 306/43, 304/52, 67 im Flächeninhalt von 91 ar 20 qm (Grundsteuerfreie Wege und Gewässer).

D. Aus dem Gutsbezirk Nieder-Wilcza in den Gemeindebezirk Nieborowitzerhammer.

1. Grundbuch Nr. 1 Nieborowitzerhammer, Artikel 4, Kartenblatt 2 Nieborowitz, Parzellen Nr. zu 224/121 aus 126 im Flächeninhalt von 1 ar 39 qm im Eigentum des Kaufmanns Paul Pietruska und Ehefrau Anna, geb. Graeger in Nieborowitzerhammer.

2. ohne Grundbuch Nr. Artikel 5 Kartenblatt 2 Nieborowitz Parzellen Nr. zu 224/121, im Flächeninhalt von 96 ar 55 qm, im Eigentum des Kreisverbandes Gleiwitz.

E. Aus dem Gutsbezirk Gieraltowitz in den Gemeindebezirk Schönwald.

1. ohne Grundbuch Nr. Artikel 17 Kartenblatt 11 Schönwald, Parzellen Nr. 897/0.282, im Flächeninhalt von 31 ar 62 qm (Grundsteuerfreie Wege).

2. ohne Grundbuch Nr. Artikel 272 Kartenblatt 11 Schönwald, Parzellen Nr. 898/0.282, im Flächeninhalt von 3 ar 78 qm (Grundsteuerfreie Wege).

Gleiwitz, den 6. April 1928.

Der Vorsitzende des Kreisausschusses.

262. Beschluß. Der Kreisausschuß beschließt auf Grund des § 1 des Gesetzes über die Regelung verschiedener Punkte des Gemeindeverfassungsrechts vom 27. Dezember 1927 nach Anhörung und im Einverständnis mit den beteiligten Gemeinden und Gutsbezirken mit Wirkung vom 1. April 1928

1. aus dem Gutsbezirk Groß Blumenau die Trennstücke Kartenblatt V Parzellen Nr. 25/13 der Rittergutsbesitzerin von Schelha in Deutsch Würbitz, in Größe von 21,78,86 ha,

auszugemeinden und mit der Landgemeinde Deutsch Würbitz zu vereinigen,

2. aus dem Gutsbezirk Groß Blumenau die Trennstücke Kartenblatt V Parzelle

Nr. 16/10 der Wilhelm und Marie, geb. Biermann, Nowak'schen Eheleute in Konstadt Ellguth

509/0.215, 510/0.44, o. powierzczeni 19 ar 45 qm (drogi wolne od podatku gruntowego).

B. Z obwodu gminnego Nieder-Wilcza do obwodu gminnego Nieborowitzerhammer.

1. bez No. księgi wieczystej, artykuł 89, mapa 6 Nieborowitz, parcela No. 145/0.108, o powierzchni 15 ar 75 qm (drogi wolne od podatku gruntowego).

C. Z obszaru dworskiego Nieder-Wilcza do obszaru dworskiego Nieborowitz, wzgl. do tego obwodu gminnego do którego będzie należeć obszar dworski Nieborowitz.

1. bez No. księgi wieczystej, artykuł 3, mapa 2 Nieder-Wilcza, parcele No. 306/43, 304/52, 67, o powierzchni 91 ar 20 qm (drogi i wody wolne od podatku gruntowego).

D. Z obszaru dworskiego Nieder-Wilcza do obwodu gminnego Nieborowitzer Hammer.

1. księga wieczysta No. 1 Nieborowitzerhammer, artykuł 4, mapa 2 Nieder-Wilcza, parcela No. do 224/21 z 126, o powierzchni 1 ar 39 qm, własność kupca Paul Pietruska i jego żony Anna z domu Graeger w Nieborowitzerhammer,

2. bez No. księgi wieczystej, artykuł No. 5, mapa 2 Nieder-Wilcza, parcela No. do 224/121, o powierzchni 96 ar 55 qm, własność związku powiatowego, Gleiwitz,

E. Z obszaru dworskiego Gieraltowitz do obwodu gminnego Schönwald.

1. bez No. księgi wieczystej, artykuł 17, mapa 11 Schönwald, parcela No. 897/0.282, o powierzchni 31 ar 62 qm (drogi wolne od podatku gruntowego).

2. bez No. księgi wieczystej, artykuł 272, mapa 11 Schönwald, parcela No. 898/0.282, o powierzchni 3 ar 79 qm (drogi wolne od podatku gruntowego).

Gleiwitz, dnia 6-go kwietnia 1928 r.

Przewodniczący wydziału powiatowego.

562. Uchwała. Wydział powiatowy uchwała na mocy § 1 ustawy o uregulowaniu różnych punktów prawa ustawodawczego gmin z dnia 27. grudnia 1927 r. po wysłuchaniu i za zgodą interesowanych gmin i obszarów dworskich z ważnością od 1-go kwietnia 1928 r. następująco:

1. Parcele Nr. 25/13 mapa V będąca własnością właścicielki dóbr von Schelha w Deutsch Würbitz, o powierzchni 21,78,86 ha, odłączyć od obszaru dworskiego Groß Blumenau, a połączyć ją z gminą wiejską Deutsch Würbitz,

2. mapa V parcele No. 16/10, Wilhelm Nowak i Marie z. d. Biermann w Konstadt-

von 1,53,44 ha,
 Nr. 17/10 der Marie König, geb.
 Jergus, von 1,46,71 ha,
 Nr. 18/10 der Karl und Anna, geb.
 Bohlo, Sobotta'schen Eheleute
 von 1,09,43 ha,
 Nr. 19/10 des Karl Gallus von 3,62,57 ha,
 Nr. 20/10 der Karl und Marie,
 geb. Biol, Sroka'schen Eheleute
 von 2,35,12 ha,
 Nr. 21/10 des Karl Symietz von 3,30,01 ha,
 Nr. 24/13 der Wilhelm und Marie,
 geb. Hiermann, Nowak'schen Ehe-
 leute von 0,53,84 ha,
 zusammen 13,91,12 ha/
 auszugemeinden und mit der Landgemeinde Konstadt
 Ellguth zu vereinigen.

3. aus dem Gutsbezirk Deutsch Würbitz die
 Trennstücke Kartenblatt III Parzellennummer
 282/145, 284, 144 und 185/144 des Ritter-
 gutsbesitzers Walter Thomas in Groß Blumenau
 von 22,78,39 ha,

Kartenblatt III Nr. 280/144 der Ritterguts-
 besitzerin von Schelha in Deutsch Würbitz
 von 3,06,39 ha,

Kartenblatt III Nr. 283/145 der evangelischen
 Schule in Groß Blumenau von 0,13,12 ha,

mit der Landgemeinde Groß Blumenau zu ver-
 einigen, und zwar mit der Maßgabe, daß die von
 Konstadt nach Simmenau führende Chaussee von
 der Stelle an, wo sie auf der Westseite aus dem
 zukünftigen Gebiete der Landgemeinde Konstadt-
 Ellguth austritt, auf der ganzen Strecke, auf der
 vorstehend beschlossene Umgemeindungen in Frage
 kommen, zum Gemeindebezirk Deutsch Würbitz
 kommt.

Kreuzburg OS., den 20. Februar 1928.

Der Kreisausschuß des Kreises Kreuzburg OS.

Ellguth o. p. w. r. z. n. 1,53,44 ha,
 mapa V parcele No. 17/10 Marie
 König z. d. Jergus o. p. w. r. z. n. 1,46,71 ha,
 mapa V parcele No. 18/10 Karl
 Sobotta i. Anna z. d. Bohla o.
 p. w. r. z. n. 1,09,43 ha,
 mapa V parcele No. 19/10 Karl
 Gallus o. p. w. r. z. n. 3,62,57 ha,
 mapa V parcele No. 20/10 Karl
 Sroka i. Marie z. d. Viol o. p. w. r. z. n. 2,35,12 ha,
 mapa V parcele No. 21/10 Karl
 Symietz o. p. w. r. z. n. 3,30,01 ha,
 mapa V parcele No. 24/13 Wil-
 helm Nowak i. Marie z. d. Bier-
 mannu o. p. w. r. z. n. 0,53,84 ha,

ogółem 13,91,12 ha,

odłączyć od obszaru dworskiego Groß Blumenau
 a. połączyć je z gminą wiejską Konstadt
 Ellguth,

3. parcele No. 282/145, 284/144 i 185/144
 mapa III, własność właścicieli dóbr Walter
 Thomas w. Groß Blumenau o. p. w. r. z. n.
 22,78,39 ha,

parcele 280/44 mapa III, własność w. l. a. c. i.
 Schelha w. Deutsch Würbitz o. p. w. r. z. n. 3,06,39 ha,

parcele 283/145, mapa III, własność kościoła
 ewangelickiego w. Groß Blumenau o. p. w. r. z. n.
 0,13,12 ha,

odłączyć od obszaru dworskiego Deutsch
 Würbitz a. połączyć z gminą wiejską Groß
 Blumenau i to pod warunkiem, że szosa pro-
 wadząca z Konstadt do Simmenau, na miejscu
 gdzie po stronie zachodniej wychodzi z przy-
 szłego terenu gminy wiejskiej Konstadt Ellguth,
 na całej przestrzeni na której uchwalono wyżej
 wymienione przegminowania, przechodzi do
 obwodu gminnego Deutsch Würbitz.

Kreuzburg, dnia 20 go lutego 1928 r.
 Wydział powiatowy powiatu Kreuzburg OS.

Sonderbeilage

zu Stück 17 des Amtsblattes der Regierung zu Oppeln.

Oppeln, den 28. April 1928.

Polizeiverordnung über

Feld- und Forstschuß vom 28. März 1928.

Auf Grund der §§ 137 und 139 des Gesetzes über die allgemeine Landesverwaltung vom 30. Juli 1883 (Gesetzsammlung Seite 195), der §§ 6, 11 und 12 des Gesetzes über die Polizeiverwaltung vom 11. März 1850 (Gesetzsammlung Seite 265), der §§ 9, 11, 25, 28, 29, 30, 36, 37, 39, 40 und 42 des Feld- und Forstpolizeigesetzes in der Fassung der Bekanntmachung vom 21. Januar 1926 (Gesetzsammlung Seite 83) und der Verordnung über Vermögensstrafen und Bußen vom 6. Februar 1924 (Reichsgesetzblatt Seite 44) wird der Eilbedürftigkeit wegen ohne Zustimmung des Bezirksausschusses in Oppeln für den Regierungsbezirk Oppeln folgendes verordnet:

I. Hutung auf Grundstücken von geringem Umfange, an Wegen, Grenzrainen und Grabenrändern.

§ 1.

(1) Auf Hutungsplätzen, die von so geringem Umfange sind, daß ein Uebertreten des Viehes auf benachbarte fremde Grundstücke leicht zu besorgen ist, muß das Vieh mit Stricken an feste Gegenstände angebunden (geübtert) oder an Stricken geführt werden. Letzteres muß auch dann geschehen, wenn das Vieh auf Wegen zur Weide gebracht wird, denen die erforderliche Breite fehlt.

(2) Das Behüten öffentlicher Wege und der zugehörigen Grabenränder ist nur an der Weide und mit Erlaubnis der Ortspolizeibehörde (bei Chaussees des Landrates) gestattet.

§ 2.

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften in § 1 werden, soweit nicht die Strafbestimmungen in den §§ 9, 10 und 12 des Feld- und Forstpolizeigesetzes Anwendung finden, mit Geldstrafe bis zu 60 RM., oder mit Haft bis zu 3 Tagen bestraft. Daneben ist eintretendenfalls Schadenersatz zu leisten oder Ersatzgeld nach § 65 des Gesetzes an den Geschädigten zu entrichten und die Pfändung des Viehes nach § 73 des Gesetzes zu gewärtigen.

Rozporządzenie policyjne w przedmiocie ochrony pól i lasów z dnia 28-go marca 1928 r.

Na mocy §§ 137 i 139 ustawy o ogólnej administracji krajowej z dnia 30-go lipca 1883 r. (Gesetzsammlung strona 195), § 6, 11 i 12 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11-go marca 1850 r. (Gesetzsammlung strona 265), §§ 9, 11, 25, 28, 29, 30, 36, 37, 39, 40 i 42 ustawy o policyi polnej i leśnej w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21-go stycznia 1926 r. (Gesetzsammlung strona 83) i rozporządzenia o karach i grzywnach z dnia 6-go lutego 1924 r. (Reichsgesetzblatt strona 44) wydaje się na obszar obwodu rejencyjnego Oppeln nie oczekując zgody wydziału obwodowego z powodu nagłości następująco:

I. Paszenie na gruntach o małym rozmiarze, przy drogach, miedzach pogranicznych i przy brzegach rowów.

§ 1.

(1) Na miejscach paszenia, które są o tak małym rozmiarze, że przejście bydła na sąsiedni obcy grunt jest łatwo możliwe, bydło należy przywiązać postronkiem do przedmiotów umocowanych lub prowadzić z postronkiem. Bydło należy również prowadzić z postronkiem, jeżeli prowadzi się je na pastwisko po drodze nie mającej niezbędną szerokość.

(2) Paszenie bydła na drogach publicznych i przy brzegach rowów jest tylko dozwolone na linie i za zgodą miejscowego urzędu policyjnego (na szosach landrata).

§ 2.

Przekroczenia przepisów § 1 będą karane grzywną do 60 Rm. lub aresztem do 3 dni, o ile nie mają zastosowania przepisy karne §§ 9, 10 i 12 ustawy o policyi polnej i leśnej. Oprócz tego w danym wypadku należy wynagrodzić szkodę lub zapłacić uszkodzonemu szkodę według § 65 wspomnianej ustawy, równocześnie oczekując zajęcia bydła stosownie do § 73 ustawy.

II. Sicherungsmaßnahmen bei Sandgruben und ähnlichen Geländeabfällen.

§ 3.

(1) Steinbrüche, Leh-, Sand-, Kies-, Mergel-, Kalk- oder Tongruben und natürliche gefahrbringende Geländeabfälle, die nicht mindestens 5 m von einer öffentlichen Straße entfernt liegen, sind von den Grundstückseigentümern oder Nutzungsberechtigten mit einer festen Einfriedigung zu versehen.

(2) Durch Stodroben entstandene Löcher sind einzuebnen. *)

(3) Wer Öffnungen in Eisflächen gemacht hat, hat sie durch deutliche Zeichen kenntlich zu machen.

§ 4.

Zu widerhandlungen werden nach § 25 des Feld- und Forstpolizeigesetzes mit Geldstrafe bis zu 150 RM oder mit Haft bestraft.

III. Sicherungsmaßnahmen beim Abbrennen von Torfmooren, Heidekraut und Büten.

§ 5.

(1) Jeder Eigentümer oder Nutzungsberechtigte, der Torfmoore in Brand setzen will, hat vor dem Brande um die ganze Moorfläche, soweit sie nicht an eigenen Mineralboden oder eigene Wassergrundstücke angrenzt, einen Graben zu ziehen, der bis in den mineralischen Boden oder bis an das Grundwasser reicht.

(2) Jeder Grundstückseigentümer oder Nutzungsberechtigte, der Heidekraut, Büten, Waldflächen, Rottheden, liegende oder zusammengebrachte Bodenbedeckung einschließlich des verdorrten Grases an Gräben, Felbrainen und Böschungen brennen will, hat vor dem Brande die Fläche, auf der gebrannt werden soll, gegen die Nachbarkflächen alleseitig mit einem von allem brennbaren Bodenüberzug freien Streifen von mindestens 5 m Breite zu umgeben und für Wundhaltung dieses Streifens zu sorgen. Auch hat er für ausreichende Mannschaft zur Leitung und Bewachung des Feuers zu sorgen.

(3) Vor dem Brennen (Absatz 1 und 2) sind die Ortspolizeibehörden im Umkreise von 7 1/2 km rechtzeitig zu benachrichtigen und außerdem die von der örtlich zuständigen Polizeibehörde besonders angeordneten Sicherheitsmaßnahmen zu beachten.

§ 6.

Zu widerhandlungen werden gemäß § 28 des Feld- und Forstpolizeigesetzes mit Geldstrafe bis zu 150 RM oder mit Haft bestraft.

*) Vergl. § 32.

II. Zarządzenia zaradcze przy dołach z piasku i przy podobnych pochy- łościach terenu.

§ 3.

(1) Właściciele gruntu lub osoby uprawnione do korzystania z gruntu są zobowiązane bezpiecznie ogrodzić kamieniołomy, rowy z gliną, piaskiem, żwirem, marglem, wapnem i rowy z gliną i inne naturalne pochyłości terenu, o ile takowe nie są oddalone przynajmniej 5 m od drogi publicznej.

(2) Doły powstałe przez wykarczowanie korzeni należy wyrównać. *)

(3) Kto zrobił otwór w lodzie, musi uwidocznić to odpowiednio.

§ 4.

Przekroczenia będą karane według § 25 ustawy o policyi polnej i leśnej grzywną do 150 Rm. lub odpowiednim aresztem.

III. Zarządzenia zaradcze przy spa- laniu torfowiska, wrzosowiska, i borowiny.

§ 5.

(1) Każdy właściciel lub osoba uprawniona do korzystania z gruntu, która zamierza spalić torfowisko, jest zobowiązana przeprowadzić naokoło całej przestrzeni rów, który sięga do gruntu mineralnego lub do wody zaskórnej, o ile przestrzeń ta nie ma własnego gruntu mineralnego lub własnej wody zaskórnej.

(2) Każdy właściciel gruntu lub osoba uprawniona do korzystania z gruntu, która zamierza spalić wrzosowiska, borowiny, przestrzenie lasu, t. zw. Rotthecken, leżące lub zebrane wierzchnie części ziemi, włącznie zeschłej trawy przy rowach, miedzach polnych i t. p., musi przed rozpoczęciem palenia otoczyć ze wszystkich stroną przestrzeń dla ochrony przestrzeni sąsiednich przynajmniej 5 m szerokim pasem, z którego usunięto wszelki grunt palący się.

Osoba ta stawia również wystarczającą ilość osób dla nadzoru i pilnowania ognia.

(3) Przed paleniem (ustęp 1 i 2) należy zawiadomić zawczasu miejscowe urzędy policyjne w okręgu 7 1/2 km, równocześnie zważając na zarządzenia zaradcze zarządzone przez kompetentny urząd policyjny.

§ 6.

Przekroczenia będą karane według § 28 ustawy o policyi polnej i leśnej grzywną do 150.- Rm lub odpowiednim aresztem.

*) (Por. § 32).

IV. Verfahren bei Wald-, Moor- und Heidebränden.

§ 7.

(1) Jeder, der einen Wald-, Moor- oder Heidebrand wahrnimmt, ist zu dessen Dämpfung, oder wenn eine solche aus Mangel an zureichenden Mitteln nicht sofort ausführbar ist, zur Meldung seiner Wahrnehmungen im nächsten bewohnten Hause oder Orte verpflichtet.

(2) Ist das betreffende Haus oder der Ort an das Fernsprechnetz angeschlossen, so ist die Nachricht, wenn möglich, durch Fernruf an die nächste Gemeinde- oder Polizeibehörde und an den zuständigen Forstbeamten weiterzugeben.

(3) Zur Hilfeleistung bei einem in Absatz 1 bezeichneten Brande sind alle feuerlöschpflichtigen — 18 bis 50 Jahre alten — männlichen Bewohner der Umgegend bis auf 7 1/2 km Entfernung von der Brandstätte nach Maßgabe dieser Bestimmungen verpflichtet.

(4) Sobald in einer Gemeinde (Gutsbezirk) ein Wald-, Moor- oder Heidebrand wahrgenommen oder durch Nachricht von auswärts bekannt wird, muß in der auch für andere Brände vorgeschriebenen oder ortsüblichen Weise Feuerlärm gemacht werden.

(5) Auf den Feuerlärm hin haben sich die feuerlöschpflichtigen Mannschaften nach Anweisung des Polizeiverwalters oder Gemeindevorstehers (Gutsvorstehers) zu sammeln, mit Rexten, Weilen, Spaten, Schaufeln, Hacken versehen nach der Brandstätte zu begeben und bei dem Leiter der Löscharbeiten zu melden.

(6) Dieselbe Verpflichtung liegt auch den Bewohnern einzeln gelegener Güter, Mühlen usw. ob, sobald bei ihnen ein Wald-, Moor- oder Heidebrand wahrgenommen oder gemeldet wird.

(7) Die zur Hilfeleistung Erschienenen sind verpflichtet, nach Anweisung des das Löschgeschäft Leitenden solange tätig zu sein, bis sie ausdrücklich entlassen werden.

(8) Die Leitung der Löscharbeiten liegt ob

- a) bei staatlichen Wäldungen, Moor- und Heideflächen dem rangältesten auf der Brandstätte anwesenden, örtlich zuständigen Forstbeamten (Oberförster oder dessen Stellvertreter, Revierförster, Förster usw.),
- b) bei nicht staatlichen Wäldungen, Moor- und Heideflächen, falls für sie ein höherer Forstbeamter (Gemeinde-Privat-Oberförster) bestellt ist, oder die Wäldung von einem höheren staatlichen Forstbeamten verwaltet wird, diesem oder dem ihn vertretenden Forstbetriebsbeamten,
- c) in allen anderen Fällen dem örtlichen Polizeiverwalter.

Diesem bleibt es überlassen, seinerseits die Leitung dem zuständigen Forstbeamten zu übertragen.

IV. Postępowanie przy pożarach lasów, torfowisk i wrzozowisk.

§ 7.

(1) Każda osoba, która spostrzegła pożar lasu, torfowiska lub wrzozowiska jest zobowiązana do zgłoszenia takowego, lub, jeżeli to jest z powodu braku środków gaszenia niemożliwym, do natychmiastowego zawiadomienia o tem w najbliższym domu mieszkalnym lub w najbliższej miejscowości.

(2) O ile dom ten lub miejscowość ma telefon, to należy doniesienie to, o ile możliwym, podać telefonicznie najbliższemu urzędowi gminnemu lub urzędowi policyjnemu i kompetentnemu urzędnikowi leśnemu.

(3) W razie pożaru wymienionego w ustępie 1 wszyscy mężczyźni w wieku od 18—50 lat, obowiązani do gaszenia pożarów mieszkający w okręgu 7 1/2 km. od miejsca pożaru, są zobowiązani pomagać przy pożarze stosownie do niniejszych przepisów.

(4) Jeżeli zauważy się w gminie (obszarze dworskim) pożar lasu, torfowiska lub wrzozowiska, lub jeżeli otrzyma się doniesienie o pożarze w sąsiedctwie, należy zaalarmować straż i to w sposób przepisany przy innych pożarach.

(5) Na ten alarm wszystkie osoby zobowiązane do gaszenia pożarów muszą się zebrać według zarządzenia naczelnika policyi lub sołtysa (naczelnika obszaru dworskiego) z toporami, siekierami, szpadlem, łopatą, motyką, udać się na miejsce pożaru i zgłosić się u osoby kierującej gaszeniem pożaru.

(6) Do tego samego są zobowiązani mieszkańcy dworów odosobnionych, mieszkańcy młynów i tp. jeżeli spostrzegli pożar lasu, torfowiska lub wrzozowiska, lub jeżeli im o takim doniesiono.

(7) Osoby, które się zgłosiły do gaszenia, muszą według wskazówek kierownika tak długo pomagać, dopóki nie są wyraźnie zwolnieni.

(8) Pracami gaszenia kieruje

- a) przy lasach, torfowiskach i wrzozowiskach państwowych obecny według stopni najstarszy urzędnik leśny, kompetentny w miejscu pożaru (Nadleśniczy lub jego zastępca, leśniczy rewirowy i t. d.),
- b) przy lasach, torfowiskach i wrzozowiskach prywatnych, o ile zatrudniony jest wyższy urzędnik leśny (prywatny nadleśniczy gminy), lub o ile lasem tem zawiaduje wyższy państwowy urzędnik leśny, ten lub zastępujący go urzędnik leśny,
- c) we wszystkich innych wypadkach miejscowy naczelnik policyi.

Ten ostatni może oddać kierownictwo kompetentnemu urzędnikowi leśnemu.

(9) Ist bei einem Brande in einem staatlichen oder der staatlichen Aufsicht unterstehenden Walde, Moor- oder Heidegrundstück der Oberforstmeister oder der zuständige Forstinspektionsbeamte anwesend, so sind diese berechtigt, die Leitung der Löscharbeiten jeberzeit selbst zu übernehmen.

(10) Bei Ausbreitung des Brandes auf mehrere (staatliche oder private) Forstverwaltungs- oder Schutzbezirke sind die zur Bekämpfung des Brandes erforderlichen einheitlichen Maßnahmen von einem Beamten zu treffen, und zwar:

- a) bei Beteiligung von Forstbeamten und Polizeiverwaltern von den Forstbeamten, wenn dieser ein höherer Forstbeamter ist;
- b) bei Beteiligung staatlicher und Privatforstbeamten von einem der ersteren, wenn er ein höherer ist;
- c) im übrigen nach vorheriger Verständigung der Beteiligten unter Beachtung der in vorstehendem Absatz 9 gegebenen Bestimmungen; jedoch wenn nur staatliche Forstbeamte in Frage kommen, von dem Rangältesten.

(11) Die Leitung der Löscharbeiten durch einen Forstbeamten begreift die Befugnis zur Anordnung in sich, an welcher Stelle und in welcher Weise das Feuer zu bekämpfen ist. Dagegen bleibt die Anstellung der Löschmannschaften und die Befehlsausgabe diesen gegenüber deren Führer, bei Zuziehung von Truppen dem militärischen Befehlshaber überlassen.

§ 8.

Zu widerhandlungen werden gemäß § 40 des Feld- und Forstpolizeigesetzes und des § 360, Biffer 10 des Strafgesetzbuches mit Geldstrafe bis zu 150 RM oder mit Haft bis zu 14 Tagen bestraft.

V. Das Fangen und Töten von wilden Kaninchen und Maulwürfen.

§ 9.

(1) Wer fremde Grundstücke zum Zwecke des Fanges von wilden Kaninchen oder zu ihrem Fange ausgerüstet betritt, bedarf der schriftlich auf bestimmte und für ein bestimmtes Gebiet zu erteilenden Erlaubnis des Jagdberechtigten und des Eigentümers oder Nutzungsberechtigten der betreffenden Grundstücke. Der Erlaubnis bedürfen nicht:

- a) der Jagdberechtigte und die in seiner Begleitung befindlichen Personen,
- b) der Nutzungsberechtigte des Grundstücks oder dessen Wirtschaftsangestellte und Hausangehörige,
- c) die polizeilich mit der Vertilgung von Kaninchen beauftragten Personen.

(2) Hunde und Frettchen dürfen nur mitgeführt werden, wenn es in dem Erlaubnisschein besonders gestattet ist.

(9) O ile przy pożarze lasu, torfowiska lub wrzozowiska państwowego lub lasu będącego pod nadzorem państwowym jest obecny naczelnik leśnictwa lub kompetentny urzędnik inspekcyjny leśnictwa, to wtenczas ci mają prawo objąć kierownictwo prac gaszenia.

(10) Jeżeli pożar rozszerza się na kilka obwodów t. zw. Forstverwaltungs-lub Schutzbezirke (państwowych i prywatnych) niezbędne zarządzenia dla pokonania pożaru wydaje jeden urzędnik i to:

- a) przy udziale urzędników leśnych i naczelników policyi, urzędnik leśny, o ile jest wyższym urzędnikiem leśnym;
- b) przy udziale państwowych urzędników leśnych i prywatnych urzędników leśnych, państwowy urzędnik, o ile jest wyższym urzędnikiem;
- c) pozatem za poprzednim porozumieniem się osób działających, uwzględniając przepisy przewidziane w ustępie 9; jeżeli wchodzą w rachubę tylko urzędnicy państwowi, urzędnik według stopni najstarszy.

(11) Urzędnik leśny kierujący strażą ogniową zarządza również na którym miejscu i w jaki sposób pożar ma być gaszony. Komendant straży jednak rozstawia strażaków i wydaje im rozkazy; w razie przywołania wojska kierownictwo oddaje się dowódcy wojskowemu.

§ 8.

Przekroczenia będą karane według § 40 ustawy o policyi polnej i leśnej i § 360 cyfry 10 kodeksu karnego grzywną do 150 Rm. lub odpowiednim aresztem do 14 dni.

V. Łapanie i zabijanie dzikich królików i kretów.

§ 9.

(1) Kto wchodzi na obcy grunt, aby złapać dzikie króliki, musi mieć osobne piśmienne pozwolenie na bliżej określony teren, wystawione przez osobę uprawnioną do polowania i właściciela, lub osobę uprawnioną do użytkowania danego gruntu. Pozwolenia nie potrzebują:

- a) osoby uprawnione do polowania i osoby będące w ich towarzystwie,
- b) osoby uprawnione do użytkowania gruntu lub ich pracownicy z gospodarstwa i ich rodzina,
- c) osoby upoważnione przez policyę do łapania królików.

(2) Psy i łasice leśne wolno tylko wiaść ze sobą, o ile to jest podane w pozwoleniu.

(3) Die von dem Jagdberechtigten und dem Grundstückseigentümer oder Nutzungsberechtigten zu erteilenden Erlaubnisscheine bedürfen zu ihrer Gültigkeit der Beglaubigung durch die Ortspolizeibehörde, für deren Gebiet die Erlaubnis beantragt ist, oder durch den zuständigen Landrat, wenn die Erlaubnis sich über den Umfang eines Ortspolizeibezirkes erstrecken soll.

(4) Die Erlaubnis des Jagdberechtigten kann auf Antrag oder von Amts wegen durch einen vom Landrat, in Stadtkreisen von der Ortspolizeibehörde erteilten Erlaubnisschein ersetzt werden. Von der Erteilung dieser Erlaubnis ist dem Jagdberechtigten Kenntnis zu geben.

§ 10.

Das Jagen von wilden Kaninchen und Nahrungsvögeln auf fremden Grundstücken ist zwischen Sonnenuntergang und Sonnenaufgang, sowie an Sonn- und Feiertagen, außer für den Jagdberechtigten, überhaupt verboten.

§ 11.

Wer von der ihm erteilten Erlaubnis Gebrauch macht, hat den Erlaubnisschein mitzuführen und auf Verlangen der mit dem Jagd-, Forst- und Feldschutz betrauten Personen sowie des Jagdpächters vorzuzeigen.

§ 12.

Wird durch die Tätigkeit des Kaninchensängers der Wildbestand beeinträchtigt, so kann der Erlaubnisschein auf Antrag des Jagdberechtigten auch vor Ablauf der in ihm bestimmten Zeit durch den Landrat oder in Stadtkreisen durch die Ortspolizeibehörde entzogen werden.

§ 13.

(1) Das Jagen oder Töten von Maulwürfen auf fremden Grundstücken ist verboten.

(2) Das Verbot findet keine Anwendung auf den Fang oder das Töten von Maulwürfen in geschlossenen Gärten, auf Spiel- und Sportplätzen oder auf Dämmen oder anderen Dämmen, die zur Abwehr von Ueberflutungen dienen. Die örtlich zuständigen Ortspolizeibehörden sind ermächtigt, bestimmten Personen den Fang von Maulwürfen auch an anderen Orten durch Erteilung eines schriftlichen und befristeten Erlaubnisscheines auf Antrag des Nutzungsberechtigten oder Eigentümers des Grundstücks zu gestatten, sofern ein besonderes landwirtschaftliches und gärtnerisches Bedürfnis vorliegt.

§ 14.

Zu widerhandlungen gegen die vorstehenden Vorschriften werden mit Geldstrafe bis zu 150 RM. oder mit Haft bis zu einer Woche bestraft.

Gegebenenfalls können die zur Begehung der strafbaren Zuwiderhandlung geeigneten Werkzeuge und Tiere (Hunde, Freitieren usw.), die der Täter

(3) Pozwolenie wydane przez osobę uprawnioną do polowania i właściciela gruntu lub uprawnionego do użytkowania jest tylko ważne, jeżeli jest potwierdzone przez miejscowy urząd policyjny, w którego obwodzie leży miejsce łapania królików, lub przez kompetentnego landrata, jeżeli pozwolenie to ma być ważne na obszar sięgający poza granice miejscowego obwodu policyjnego.

(4) Zamiast pozwolenia osoby uprawnionej do polowania landrat, a w obwodzie miejskim miejscowy urząd policyjny, może wystawić na wniosek lub z urzędu takie pozwolenie. O udzieleniu takiego pozwolenia należy zawiadomić osobę uprawnioną do polowania.

§ 10.

Łapanie i zasadzanie się na króliki pomiędzy zachodem a wschodem słońca, jakoteż w niedziele i w dni świąteczne jest wogóle zakazane wszystkim z wyjątkiem osób uprawnionych do polowania.

§ 11.

Kto robi użytek z udzielonego mu pozwolenia, ten musi pozwolenie to nosić przy sobie i musi okazać je na żądanie osób którym powierzono ochronę pól i lasów, lub dzierżawcy polowania.

§ 12.

Jeżeli przez łapanie królików zaniedbują się zwierzęta, pozwolenie może być wycofane na wniosek uprawnionego do polowania przez landrata a w obwodach miejskich przez miejscowy urząd policyjny, również i przed upływem terminu wymienionego w pozwoleniu.

§ 13.

(1) Łapanie i zabijanie kretów na obcych gruntach jest zakazane.

(2) Zakaz ten nie ma zastosowania przy łapaniu lub zabijaniu kretów w zamkniętych ogrodach, na miejscach gry, na placach sportowych lub na tamach, służących dla ochrony przeciw wylewom. Miejscowe urzędy policyjne mają wydać poszczególnym osobom pisemne pozwolenie na pewien określony czas na łapanie kretów również i w innych miejscach i to na wniosek osoby uprawnionej do użytkowania gruntu lub na wniosek właściciela gruntu, o ile zachodzi potrzeba rolnicza lub ogrodnicza.

§ 14.

Przekroczenia tych przepisów będą karane grzywną do 150 RM. lub aresztem do jednego tygodnia.

W danym wypadku narzędzia mogące służyć do wykonania czynu karygodnego, jakoteż zwierzęta (psy i łasice leśne i t. p.), które

bei der Zuwiderhandlung bei sich geführt hat, einbezogen werden, auch wenn sie weder dem Täter noch einem Teilnehmer gehören.

VI. Vernichtung schädlicher Tiere und Pflanzen.

A. Vorschriften zur Vernichtung schädlicher Tiere.

1. Bekämpfung der Raupen.

§ 15.

(1) Die Vernichtung der Raupen an den in den Gärten, auf Feldern, an Wegen und Straßen stehenden Bäumen ist von den Grundstücks Eigentümern oder Nutzungsberechtigten alljährlich vorzunehmen, sofern die Ortspolizeibehörden bestimmt haben, daß und zu welchen Zeitpunkten diese Maßregel spätestens begonnen und durchgeführt sein muß.

(2) In gleicher Weise sind die Eigentümer oder Nutzungsberechtigten von Kiefernmalbungen bzw. Kieferngelächsen zur Vertilgung der großen Kiefernraupe (Kiefernspinner, *lasioampa pini*) nach besonderer Anordnung der Polizeibehörden verpflichtet.

2. Bekämpfung der Wanderheuschrecken.

§ 16.

(1) Sobald an einem Orte sich Heuschrecken in großer Zahl zeigen, sind die Gemeinden und Besitzer selbständiger Ortsbezirke verpflichtet, die zur Ausführung der Vertilgungsmaßregeln nötigen Mannschaften und Gespanne unentgeltlich zu stellen.

(2) Der zuständige Landrat hat den Umfang dieser Leistungen und die übrigen Vorbeugungs- und Vertilgungsmaßregeln zu bestimmen.

3. Bekämpfung der Engerlinge, Maikäfer, Hamster und Mäuse.

§ 17.

(1) Die Eigentümer oder Nutzungsberechtigten von Feld-, Garten- und Waldbgrundstücken sind verpflichtet, Maßnahmen zur Vertilgung der Engerlinge, Maikäfer, Hamster und Mäuse zu treffen, wenn durch das Auftreten dieser Tiere ein erheblicher Schaden für die Feldfrüchte bzw. für die Bäume zu befürchten ist.

(2) Die Landräte haben zu bestimmen, wann die Notwendigkeit einer zwangsweisen Vertilgung dieser Tiere vorliegt, und die Gemeinde- bzw. Gutsvorsteher mit näherer Anweisung für die Durchführung zu versehen.

(3) Eine solche Bestimmung kann für einzelne oder mehrere Feldmarken oder für den ganzen Kreis erfolgen, sich aber auch auf einzelne Teile einer Feldmark beschränken.

4. Bisantrattenbekämpfung.

§ 18.

Es ist verboten, die Bisantratte (*Fiber zibethicus*) anzuschaffen, auszusetzen oder zu hegen; sie ist mit allen Mitteln zu bekämpfen.

sprawa miał przy sobie przy dokonany występku, mogą być skonfiskowane, również jeżeli nie są własnością sprawcy lub jego spółników.

VI. Występienie szkodliwych zwierząt i roślin.

A. Przepisy dla wytępienia szkodliwych zwierząt.

1. Zwalczanie gąsiennic.

§ 15.

(1) Właściciel gruntu lub osoba uprawniona do użytkowania gruntu musi corocznie zniszczyć gąsiennice z drzew stojących w ogrodach, na polach, przy drogach i ulicach, o ile miejscowy urząd policyjny zarządził przeprowadzenie wytępienia gąsiennic, i czas, w którym to musi być przeprowadzone.

(2) W ten sam sposób właściciele lub osoby uprawnione do użytkowania lasów sosnowych mają obowiązek zwalczania gąsiennicy ze sosny (berczatka sosnowka, *lasioampa pini*) i to stosownie do zarządzenia urzędów policyjnych.

2. Zwalczanie szarańczy wędrowniej.

§ 16.

(1) O ile w jednym miejscu ukaże się szarańcza we większej ilości, gminy i właściciele samodzielnych obszarów dworskich są zobowiązane stawie bezpłatnie ludzi i podwoły niezbędne do wykonania tego wytępienia.

(2) Kompetentny landrat ustanawia jak daleko prace te muszą być wykonane i jakie środki zapowiegawcze i środki wytępienia mają być użyte.

3. Zwalczanie pędraków, chrząszczy, chomików i myszy.

§ 17.

(1) Właściciele lub osoby uprawnione do użytkowania pól, ogrodów i lasów muszą zużyć środków do wytępienia pędraków, chrząszczy, chomików i myszy, jeżeli przez ukazanie się tych zwierząt powstaje większa szkoda dla zbioru z pól wzgl. jeżeli takowe niszczą drzewa.

(2) Landraci przepisują, kiedy zachodzi potrzeba przymusowego wytępienia tych zwierząt i dają sołtysom wzgl. naczelnikom dworu bliższe instrukcje co do przeprowadzenia tych środków wytępienia.

(3) Podobne zarządzenie może być wydane dla jednego lub kilku gruntów lub dla całego powiatu, i może się również ograniczyć tylko na część gruntu.

4. Zwalczanie piżmowca.

§ 18.

Zakazaniem jest nabycie, wprowadzenie lub howanie piżmowca (*Fiber zibethicus*); należy go wszelkimi środkami wytępić.

Zur Vernichtung der Bisamratte sind verpflichtet:

1. die besonders beauftragten Bisamjäger,
2. die Eigentümer, Nutznießer und Pächter innerhalb ihrer Grundstücke,
3. die zur Instandhaltung der öffentlichen Gewässer, Privatflüsse und Bäche Verpflichteten,
4. die Eigentümer der geschlossenen Gewässer,
5. die Fischereiberechtigten einschl. der Fischereipächter,
6. die Jagdberechtigten einschl. der Jagdpächter.

Die unter 2 bis 6 Aufgeführten sind insbesondere auch verpflichtet, die Bisamjäger in ihrer Tätigkeit möglichst zu unterstützen.

Die Benutzung der Schußwaffe ist nur den Jagdberechtigten gestattet.

§ 19.

Jedes Neuauftreten der Bisamratte ist in den Städten sofort der Ortspolizeibehörde und auf dem Lande dem Landrat anzuzeigen. Diese Stellen haben unverzüglich an mich und an die Hauptstelle für Pflanzenschutz bei der Landwirtschaftskammer in Oppeln zu berichten:

Zur Anzeige sind verpflichtet:

1. die im vorstehenden Paragraphen unter 1—6 Aufgeführten,
2. die öffentlichen Sicherheitsorgane,
3. die Forstschutzbeamten,
4. die Aufsichtspersonen der Straßen- und Flußbauämter und der Kulturbauämter,

§ 20.

Das Versenden lebender Bisamratten ist verboten.

Ausnahmen, die nur für wissenschaftliche Zwecke zugelassen werden können, bedürfen der Genehmigung des Ministers für Landwirtschaft, Domänen und Forsten.

Der Versand darf auch dann nur in eisernen Kästgen oder allseitig mit Blech beschlagenen Kisten erfolgen.

§ 21.

Die Eigentümer, Nutznießer, Pächter und Fischereiberechtigten haben den amtlich angestellten Bisamjägern und mit amtlichen Ausweisen zum Fang von Bisamratten versehenen Personen das Aufstellen von Bisamrattenfallen und sonstiger Vorrichtungen sowie das Betreten des Grundstücks zu gestatten. Die Ausweise sind stets mitzuführen und den Eigentümern usw. auf Verlangen vorzuzeigen; auch ist ihnen von dem Aufstellen und der Wegnahme der Fallen rechtzeitig Mitteilung zu machen.

§ 22.

Die von den Eisenbahnbehörden zur Bekämpfung der Bisamratten erlassenen oder zu erlassenden besonderen Vorschriften bleiben unberührt.

Do wyłączenia piżmowca są zobowiązani:

1. osoby upoważnione do polowania piżmowca,
2. właściciele, użytkownicy i dzierżawcy na ich własnym gruncie,
3. osoby zobowiązane do utrzymywania publicznych wód, prywatnych rzek i strumyków,
4. właściciele wód zamkniętych,
5. osoby uprawnione do łowienia ryb wyłącznie z dzierżawcami,
6. osoby uprawnione do polowania wyłącznie z dzierżawcami.

Osoby wymienione pod 2. do 6. są w szczególności zobowiązane do podpierania czynności osób upoważnionych do polowania piżmowca.

Używania broni palnej jest tylko dozwolone osobom uprawnionym do polowania.

§ 19.

O każdym świeżym ukazaniu się piżmowca w mieście należy natychmiast zawiadomić miejscowy urząd policyjny, a na wsi landrata. Urzędy te natychmiast donoszą o tem do mnie i do urzędu „Hauptstelle für Pflanzenschutz bei der Landwirtschaftskammer in Oppeln“. Zobowiązani są donieść:

1. osoby wymienione w paragrafie 18 pod 1. do 6.,
2. publiczne organy bezpieczeństwa,
3. urzędnicy ochrony lasów,
4. osoby nadzorcze urzędów „Straßen- und Flußbauämter und Kulturbauämter“.

§ 20.

Przesyłka żywych piżmowców jest zakazana.

Wyjątki, które mogą być tylko dopuszczone dla celów naukowych, pozwala minister rolnictwa, domów i lasów.

Przesyłać wolno piżmowców tylko w żelaznych klatkach lub w skrzyni ze wszystkich stron obitej blachą.

§ 21.

Właściciele, użytkownicy, dzierżawcy i osoby uprawnione do łowienia ryb muszą dozwolić urzędowo zatrudnionemu t. zw. „Bisamjäger“ lub osobom wykazującym się urzędową legitymacją ustawianie łapki na piżmowce i wszelkich innych przyrządów, jak i wstęp do danego gruntu. Wykazy należy zawsze nosić przy sobie, należy je właścicielom i t. p. na żądanie przedłożyć, im należy również zawsze dać znać o ustawieniu i zabranii pułapki.

§ 22.

Szczególne przepisy wydane i mające być jeszcze wydane przez władze kolei żelaznej dla wytępienia piżmowców pozostają nienaruszone.

5. Blutlausbekämpfung.

§ 23.

(1) Die Eigentümer oder Nutzungsberechtigten von Apfelbäumen jeder Art (Hoch- und Halbstammbäumen, Busch- und niederen Formbäumen, veredelten und unveredelten jungen Stämmchen der Baumschulen usw. einschließlich der sogenannten Hierapfelarten sind verpflichtet, bereits im Laufe des Winters und weiterhin bis spätestens zum 15. Juni jeden Jahres die von der Blutlaus (wolltragenden Rindenlaus — *Schizoneura lanigera* —) befallen gewesenen Apfelbäume gründlich zu reinigen und die vorgedungenen Blutlauskolonien restlos zu vernichten.

(2) Sobald neue Blutlauskolonien festgestellt werden, sind diese sofort zu zerstören und die betreffenden Stellen mit geeigneten Mitteln, die von der zuständigen Hauptstelle für Pflanzenschutz *) nachgewiesen werden, zu befreien. Sofern die Bekämpfung aussichtslos erscheint, sind die Apfelbäume bis zu dem obengenannten Termin zu vernichten, gegebenenfalls nach Anhörung anerkannter Sachverständiger (vgl. § 24).

(3) Apfelbäume aus Beständen, in denen die Vertilgung der Blutlaus nach Feststellung der Sachverständigen (vgl. § 24) nicht hinreichend durchgeführt ist, dürfen nicht verhandelt werden.

§ 24.

Zur Revision der mit Apfelbäumen bepflanzten Grundstücke sind von den Orts- oder Kreispolizeibehörden Sachverständige bestellt, die von der Hauptstelle für Pflanzenschutz bei der Landwirtschaftskammer **) als solche anzuerkennen sind. Diese Sachverständigen haben sich durch eine, von der Hauptstelle für Pflanzenschutz auszustellende Bescheinigung auf Erfordern auszuweisen; das Betreten der Grundstücke ist ihnen zu gestatten.

6. Bekämpfung der Borkenkäfer.

§ 25.

(1) Nach dem 15. Mai jeden Jahres darf eingeschlagenes Nadelbrennholz, einschließlich Grubenholz sowie Nadelklobenholz unentrinnet weder im Walde noch in 2 km Entfernung von der Grenze des nächsten mit Nadelholz bestandenen Waldes belassen werden. Fichtenholz, das nach dem 15. Mai zum Einschlag gelangt, ist innerhalb von 4 Wochen zu schälen.

(2) Die Rinde ist zu verbrennen.

(3) Ebenso sind die Eigentümer oder Nutzungsberechtigten von Waldbeständen, die von Schneebusch und -bruch oder Windwurf und -bruch zusammengebrochen oder durch sonstige Ursachen so stark beschädigt sind, daß sich eine Brutstätte für schädliche Borkenkäfer bildet und demgemäß eine Gefahr für die benachbarten Wälder entsteht, ver-

5. Wytypienie korówek.

§ 23.

(1) Właściciele i użytkownicy jabłoni wszelkiego rodzaju (Hoch- und Halbstammbäumen, Busch- und niederen Formbäumen, veredelten und unveredelten jungen Stämmchen der Baumschulen i t. d.) włącznie t. zw. gatunków jabłek ozdobnych są zobowiązani już w zimie a najpóźniej do 15-go czerwca każdego roku gruntownie oczyścić wszystkie jabłonie na których znajdowały się korówki (volltragende Rindenlaus — *Schizoneura lanigera* —), i zupełnie zniszczyć znalezione kolonje korówki.

(2) O ile znaleziono na nowo kolonje korówek, należy je natychmiast zniszczyć, a miejsca te posmarować odpowiednimi środkami, które może podać stacya ochrony roślin. *) Jeżeli wytypienie zdaje się być bezowocne, jabłonie należy do powyżej mienionego terminu zniszczyć, w danym wypadku po wysłuchaniu zdania rzeczoznawców (por. § 24).

(3) Jabłonie z zasobów, u których według stwierdzenia rzeczoznawców (por. § 24) nie przeprowadzono dostatecznie wytypienie, nie wolno użyć na przesyłkę.

§ 24.

Dla rewizji gruntów zasadzonych jabłoni, miejscowe i powiatowy urzędy policyjne mianowały rzeczoznawców, których potwierdza główna stacya ochrony roślin przy izbie rolniczej **). Rzeczoznawcy ci muszą się wykazać na żądanie legitymacyą wystawioną przez główną stacyę ochrony roślin. Dostęp do gruntów musi im być dozwolony.

6. Wytypienie kozki.

§ 25.

(1) Po 15. ym maju każdego roku nie wolno posostawić drzewa t. zw. „Nadelbrennholz“ ułożonego w sążnie, włącznie drzewa t. zw. „Grubenholz“ jakoteż t. zw. „Nadelklobenholz“ nieokorowanego w lesie lub w odległości 2 km. od granicy lasu drzew iglastych. Z drzewa sosnowego, ściętego po 15 ym maju należy zdjąć korę w przeciągu czterech tygodni.

(2) Korę należy spalić.

(3) Właściciele i użytkownicy lasów są również zobowiązani odrobić i zdjąć stosownie do ustępu 1 korę z drzew, które z powodu śniegołomu i ciśnienia śniegu, lub z powodu drzewołomu runęły, lub które z innych przyczyn są tak poszkodowane, że się tworzy miejsce wylęgania szkodliwych kozek, a tem samem

*) Landwirtschaftskammer in Oppeln.

**) Landwirtschaftskammer in Oppeln.

*) Landwirtschaftskammer in Oppeln.

**) Landwirtschaftskammer in Oppeln.

pflichtet, die Bruchbestände rechtzeitig aufzuarbeiten und gemäß Absatz 1 zu säulen. Die Ortspolizeibehörde ist befugt, für die Aufarbeitung eine angemessene Frist zu bestimmen und die von ihr getroffenen Maßnahmen durchzusetzen.

(4) Der Regierangspräsident ist ermächtigt, von den Fristbestimmungen in Absatz 1 und 3, insbesondere für Sommerernteschlag und Fangbäume, Ausnahmen zuzulassen.

(5) Waldbüschle von $\frac{1}{4}$ ha und geringerer Größe gelten nicht als Wald im Sinne dieser Vorschrift. Stammtrocken geschlagene und im Wasser lagernde Holz braucht nicht entrindet zu werden.

7. Bekämpfung der Bienenfaulbrut.

§ 26.

(1) Jeder Besitzer von Bienenstöcken ist verpflichtet, solche Stöcke, die von „bösartiger Faulbrut“ befallen sind, sofort dem Landratsamte, in den Stadtkreisen der Ortspolizeibehörde anzuzeigen.

(2) Jeder Besitzer von Bienenstöcken ist verpflichtet, die Untersuchung seiner Bienenstöcke durch eine für Landkreise von der Kreispolizeibehörde, für Stadtkreise von der Ortspolizeibehörde zu bestimmende Kommission von Sachverständigen zu gestatten, die Kommissionen auf ihr Ersuchen bei den Ermittlungen zu unterstützen und ihnen über alle zur Aufklärung dienlichen Umstände Auskunft zu erteilen.

(3) Jeder Besitzer hat Bienenstöcke, bei denen „bösartige Faulbrut“ festgestellt ist, nach Anordnung der Kommission zu entseuchen oder entseuchen zu lassen und ferner die zur Heilung der Bienen sowie zur Entseuchung der Geräte, Waben, Bienenwohnungen usw. erforderlichen Maßnahmen zu treffen oder ausführen zu lassen.

B. Vernichtung schädlicher Pflanzen.

1. Bekämpfung des Weidentods.

§ 27.

(1) Jeder Grundstückseigentümer oder Nutzungsberechtigte ist verpflichtet, die spätblühende Goldrute — *Solidago serotina* — (Weidentod genannt) auf land-, forstwirtschaftlich oder zur Rohweidenkultur genutzten Grundstücken auszurotten.

(2) Die Vernichtung der Goldrute hat zu erfolgen:

- a) durch Abschneiden der (gelben) Blüten vor dem Fruchtansatz, d. i. im Monat August bis spätestens September;
- b) durch Ausreißen der abgestorbenen, bis 2 m hohen, leicht erkennbaren Stauden im Herbst von Ende September bis Ende November und im Frühjahr von Ende Februar bis Mitte April und, falls die Witterung es zulässt, auch in den Wintermonaten.

powstaje niebezpieczeństwo dla sąsiednich lasów. Miejscowy urząd policyjny jest uprawniony wyznaczyć dla okorowania tego drzewa pewien termin, jak również przeprowadzić niezbędne zarządzenia.

(4) Prezydent Rejencyjny jest uprawniony dozwolnić wyjątki co do przepisane go terminu wymienionego w ustępie 1 i 3, przedewszystkiem dla drzew ściętych w lecie i drzew t. zw. Fangbaum.

(5) Las o rozmiarze $\frac{1}{4}$ ha i mniejszy las, nie uważa się za las w myśl niniejszego przepisu. Drzewa ściętego, którego pień jest suchy i drzewa leżącego we wodzie nie potrzeba okorować.

7. Wypięcie chorych zarodków pszczół.

§ 26.

(1) Każdy właściciel uli jest zobowiązany natychmiast zawiadomić landrata, w miastach miejscowy urząd policyjny, jeżeli pomiędzy jego ulami są takie, które posiadają chore zarodki pszczół.

(2) Każdy właściciel uli jest zobowiązany dozwolnić, aby komisja rzeczoznawców wyznaczona w powiecie wiejskim przez powiatowy urząd policyjny, w mieście przez miejscowy urząd policyjny, zbadała jego ule, pozbawiając on musi na żądanie komisji pomagać jej przy tej pracy i musi jej dać wszelką informację służącą jej do wyjaśnienia okoliczności.

(3) Ule, u których stwierdzono chore zarodki pszczół t. zw. „bösartige Faulbrut“ musi właściciel stosownie do zarządzenia komisji oczyścić ze szkodliwych zarodków, lub kazać zarządzić środki niezbędne dla wyleczenia roju pszczół i dla oczyszczenia z zarodków narzędzi, plastru i pszczelników.

B. Zniszczenie szkodliwych roślin.

1. Wypięcie t. zw. „Weidentod“.

§ 27.

(1) Każdy właściciel gruntu lub użytkujący jest zobowiązany wypięć późno kwitnącą nawłóć — *Solidago serotina* — (zwana „Weidentod“) na gruntach rolniczych, leśnych i gruntach na których uprawia się młokocinę.

(2) Nawłóć niszczy się:

- a) odcinaniem kwiatu przed zawiązaniem owocu, t. j. w miesiącu sierpniu, najpóźniej we wrześniu;
- b) przez wrywanie obeschniętych do 2 m wysokich, do rozróżniania łatwych krzewów w jesieni od końca września do końca listopada, a na wiosnę od końca lutego do połowy kwietnia; a o ile pogoda na to przyzwala również i w miesiącach zimowych.

2. Bekämpfung des Verberberstrauchs.

§ 28.

Verberbersträucher dürfen in der Nähe von Ackerland nicht angelegt und gebulbet werden; die Entfernung bis zur Grenze des nächsten Ackers hat mindestens 200 m zu betragen.

§ 29.

(1) Die Eigentümer oder Nutzungsberechtigten von Grundstücken, auf denen wildwachsende Verberbersträucher auftreten, haben diese Sträucher, wenn ihre Entfernung vom nächsten Ackerlande weniger als 200 m beträgt, mit Wurzel herauszunehmen und zu vernichten.

(2) Die Vertilgungsmaßnahmen können durch die Ortspolizeibehörde angeordnet und auf Kosten der Säumigen durchgeführt werden.

3. Bekämpfung der Seidenpflanze, Wucherblume, des Frühlingskrenkrautes, des wilden Dills und der Disteln.

§ 30.

Die Seidenpflanze (*Ruscus*, *cuscuta*), die Wucherblume (*chrysanthemum segetum*), das Frühlingskrenkraut (*senecio vernalis*), der wilde Dill, sind auf Ackerlandbereiten jeder Art, sowie auf Ackerrainen, Wiesen, Weiden und Tristen, Wegerändern, Eisenbahndämmen, Deichen, Ägern, Wäldern und freien Plätzen (Gegzierplätzen, Truppenübungsplätzen), an Flussufern, Gräben usw. von dem Unterhaltungspflichtigen bzw. demjenigen, der die Grundstücke als Eigentümer oder Nutzungsberechtigter bewirtschaftet, so frühzeitig zu vertilgen, daß sie nirgends im abblühenden oder reifen Zustande vorgefunden werden. In gleicher Weise ist an den angeführten Orten das Abblühen aller Distelarten durch rechtzeitiges Abschneiden von dem Unterhaltungspflichtigen, Eigentümer oder Nutzungsberechtigten zu verhindern mit der Einschränkung, daß diese Maßnahme auf mit Früchten bestellten Feldern nur insoweit gefordert wird, als sie ohne Beschädigung der Saaten vorgenommen werden kann.

§ 31.

Strafbestimmungen.

Jede Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften in den §§ 15–30 oder gegen die sonstigen zum Zwecke der Vernichtung der erwähnten schädlichen Tiere oder Pflanzen erlassenen polizeilichen Anordnungen wird gemäß § 30 des Feld- und Forstpolizeigesetzes mit Geldstrafe bis zu 150 RM oder mit entsprechender Haft bestraft. Daneben haben im Versäumnisfalle die Verpflichteten zu gewärtigen, daß das kulturschädliche Ungeziefer unter Ausführung der erforderlichen Sicherungsmaßnahmen auf ihre Kosten durch Dritte vernichtet oder daß die erwähnten kulturschädlichen Pflanzen in gleicher Weise durch

2. Zerstörung krazu berberysowego.

§ 28.

Nie wolno zasadzać krazów berberysowych w pobliżu ziemi rolnej; przestrzeń pomiędzy niemi a granicą ziemi rolnej musi wynosić przynajmniej 200 m.

§ 29.

(1) Właściciel gruntu lub użytkujący grunt, na którym rosną dzikie krazki berberysowe, jest zobowiązany takowe wyrwać z korzeniami i zniszczyć, jeżeli odległość pomiędzy krazkami a ziemią rolną nie wynosi przynajmniej 200 m.

(2) Miejscowy urząd policyjny może zarządzić zniszczenie krazków lub kazać to przeprowadzić na koszt osoby opieszalej.

3. Zniszczenie jedwabiu polnego, złoczenia, starca wiosennego, koperu dzikiego i ostu.

§ 30.

Jedwab polny (t. zw. Kleeseide, *cuscuta*), złocień (*chrysanthemum segetum*), starzec wiosenny (*senecio vernalis*), dziki koper rosnący na ziemi uprawnej wszelkiego rodzaju, jakoteż na miedzach, łąkach, pastwiskach, na brzegach dróg, na nasypach drogi żelaznej na tamach, trawnikach, puszcach i miejscach niezabudowanych (miejscie ćwiczeń, miejsce ćwiczeń wojskowych), na brzegach rzek, rowów itp. należy zniszczyć przez osoby uprawiające ziemię wzgl. osoby, którym grunt należy jako właścicielom lub uprawnionym do użytkowania tak wczesnie, że rośliny te nigdzie nie napotka się w stanie rozkwitłym lub odkwitniętym. Na miejscach powyżej wspomnianych należy również uniemożliwić odkwitnięcie wszystkich gatunków ostu odrywaniem lub odcinaniem tej rośliny przez osoby zobowiązane do uprawiania, przez właściciela lub użytkującego z ograniczeniem, że ścinanie na polach z płodami ma być wykonane, tylko, jeżeli to może być skutecznie bez uszkodzenia siewu.

§ 31.

Przepisy karne.

Wszelkie przekroczenia przepisów przewidzianych w §§ 15–30 lub zarządzeń policyjnych wydanych celem zniszczenia powyżej wspomnianych zwierząt i roślin szkodliwych będą karane według § 30 policyjnej ustawy leśno-polnej grzywną do 150 RM lub odpowiednią karą aresztu. Oprócz tego w razie zaniedbania tego obowiązku przez osoby zobowiązane do zniszczenia i wytępienia roślin i zwierząt, może być zarządzone wytępienie zwierząt szkodliwych przez osoby trzecie używając przytem niezbędnych środków zaradczych

Abschneiden und Verbrennen sowie durch tieferes Umgraben der mit ihnen bestandenen Flächen beseitigt werden.

VII. Aufrechterhaltung der Ordnung im Walde.

§ 32.

Wer in einem fremden Walde zur Nutzung

- a) des Rast- und Leseholzes,
- b) des auf den Schlägen zurückgebliebenen Abraumes,
- c) des Stockholzes, *)
- d) des Lagerholzes,
- e) von Wind-, Schnee-, Eis- und Luftbrüchen

berechtigt ist, hat, wenn er die Nutzung ausüben will, alljährlich vor dem 1. Oktober oder, wenn für die Ausübung bestimmte Nutzungsperioden ein für allemal festgesetzt sind, vor dem Beginn einer jeden Nutzungsperiode von dem Waldeigentümer oder dessen verwaltenden Beamten einen auf seinen Namen lautenden Berechtigungsschein zu lösen.

§ 33.

(1) Die im § 32 bezeichneten Nutzungsberechtigten dürfen bei der Ausübung der Nutzung Beile, Äxte, Sägen oder andere Werkzeuge, durch welche stehende Bäume oder Äste heruntergebracht werden können, nicht bei sich führen oder gebrauchen.

(2) Zur Verbung von Bruchholz, sowie zum Brechen trockener Äste und Stangen ist, wenn nach dem Inhalt der Berechtigung die Anwendung eines Hakens überhaupt zulässig ist, nur der Gebrauch von hölzernen Haken ohne Eisenbeschlag gestattet, sofern nicht Herkommen oder sonstige Rechtstitel zur Benutzung anderer Werkzeuge berechtigen. Wenn die Berechtigten hiernach sich der Äxte und Beile bedienen dürfen — dies gilt insbesondere auch für die Nutzung von Stockholz, — ist dennoch Personen unter 16 Jahren die Benutzung solcher Werkzeuge untersagt.

§ 34.

(1) Wer befugt ist, in einem fremden Walde Holz irgendeiner Gattung und Art durch Selbsthieb zu fällen und sich anzueignen, darf für den Fall, daß vom Waldeigentümer oder dessen verwaltenden Beamten nichts anderes ausdrücklich bestimmt ist:

- a) das Holz nur in der Zeit vom 1. Oktober bis 1. April einschlagen,
- b) das Holz nicht ohne Vorwissen des Waldeigentümers oder dessen Beamten und nicht eher fällen, als bis es ihm angewiesen ist,

*) Anmerkung: Ueber die Verpflichtung zum Einheben der durch Stodroben entstandenen Löcher vergl. § 3, Abs. 2.

lub odcięcie i spalanie roślin szkodliwych i przekopanie ziemi na przestrzeni, na której rosną te szkodniki.

VII. Utrzymywanie porządku w lesie.

§ 32.

Osoba uprawniona w cudzym lesie do zużycia

- a) chrostu i patyków,
- b) odłamków drzewa pozostałych z porębu,
- c) drzewa gałęziowego, *)
- d) drzewa obalonego,
- e) drzewa połamanego przez wiatr, śnieg, lód i mgłę,

mającą zamiar zużyć to drzewo, corocznie przed 1. ym październikiem, lub jeżeli ustalono raz na zawsze pewne peryody do sprzątnięcia tego drzewa, przed rozpoczęciem każdego peryodu, prosi właściciela lasu lub jego urzędnika zawiadującego lasem o wystawienie pozwolenia brzmiącego na jego nazwisko.

§ 33.

(1) Osoby uprawnione do zużycia drzewa wymienione w § 32 nie mogą przy wykonywaniu ich prawa sprzątnięcia drzewa mieć przy sobie lub używać topora, siekiery lub innych narzędzi, którymi są w stanie ściąć rosnące drzewa lub gałęzie.

(2) Dla zbierania drzewa suchego, jakoteż dla łamania suchych gałęzi i patyków dozwolony jest tylko hak drewniany bez okucia żelaznego, jeżeli w danym pozwoleniu wogóle jest dozwolone używanie haków, o ile dawny zwyczaj lub inne tytuły prawne nie przewidują innych narzędzi do użytku. Niezależnie od tego, że osoby według powyższego mogą używać toporów i siekiery — stosuje się to przewszystkiem do drzew gałęziowych — osobom poniżej 16 lat zakazaniem jest wogóle używanie takich narzędzi przy wykonywaniu tej pracy

§ 34.

(1) Kto w cudzym lesie ma prawo ścinać i zbierać drzewo jakiegokolwiek gatunku może to wykonywać pod następującymi warunkami, jeżeli właściciel lasu lub jego urzędnik zawiadujący lasem nie wydał osobne zarządzenia:

- a) drzewo ścinać tylko w czasie od 1-go października do 1-go kwietnia,
- b) nie ścinać drzewa bez wiedzy właściciela lasu lub jego urzędnika, i dopiero, jeżeli mu drzewo wyznaczono,

*) uwaga: Co do obowiązków zrównania dolów powstałych przez karczowanie korzeni por. § 8 ust. 3

c) das gefällte Holz — vorbehaltlich der Bestimmungen in den § 39—45 nicht ohne Vorwissen des Waldeigentümers oder dessen Beamten und nicht an Sonn- oder Festtagen oder zur Nachtzeit (§ 2 des FFPG) zusammenrücken, verladen und abfahren.

(2) Die Abfuhr des Holzes muß innerhalb der bei der Ueberweisung bestimmten Frist, oder in Ermangelung einer solchen Zeitbestimmung innerhalb 8 Wochen nach dem Tage der Ueberweisung bewirkt sein.

§ 35.

Die Vorschriften des § 34 Absatz 1 c und Absatz 2, finden auf denjenigen entsprechende Anwendung, der in einem fremden Walde zum Bezüge von aufbereitetem Holze in bestimmten Massen berechtigt ist.

§ 36.

Wer auf fremden Forstgrundstücken Kronsbeeren (Preiselbeeren), Preiselbeerblüten, Heidelbeeren (Bickbeeren), Wacholderbeeren, Kräuter, Pilze, Nadelholzzapfen oder Holzsämereien irgendeiner Art, Rien, Harz, Eicheln, Bucheckern sammeln, oder Weidenutzung, Mast und Gräsferei ausüben will, hat, wenn dies herkömmlich ist, oder der Waldeigentümer dies in ortsüblicher Weise öffentlich verlangt hat, zuvor von diesem oder dessen Beamten einen auf seinen Namen lautenden Berechtigungsschein zu lösen. Das gleiche gilt für die Entnahme von Steinen, Lehm, Sand, Kies, Ton, Kalk, Mergel, Moor sowie für den Forstfisch in einem fremden Walde. *)

§ 37.

Wer auf Forstgrundstücken zur Stock- oder Rienrodung befugt ist, darf in den zur Kultur bestimmten Abschnitten von dem Zeitpunkt an, wo diese in Kultur gelegt oder als solche äußerlich durch Tafeln, Wische oder dergleichen Zeichen kenntlich gemacht sind, die Nutzung nicht weiter ausüben, es sei denn, daß er aus einem besonderen Rechtsgrunde hierzu berechtigt ist.

§ 38.

Wer auf Forstgrundstücken zur Grasnutzung oder zu einer der im § 32 genannten Holznutzungen befugt ist, darf das Gras oder Holz, soweit es in Schonungen gewonnen ist, aus diesen nicht mit Wagen oder Karren fortschaffen, sondern hat es bis über die Grenze der Schonung dergestalt herauszutragen, daß der Boden mit dem Gras oder Holz nicht geschleift wird. Auch darf in Schonungen das Gras nur mittels Ausrupsens mit der bloßen Hand, ohne An-

c) drzewo ścięte — przestrzegając przepisy §§ 39—45 — nie układać, nie ładować i nie odwozić bez wiedzy właściciela lasu lub jego urzędnika i nie czynić tego w niedziele i święta lub w nocy (§ 2 FFPG).

(2) Odwiezienie drzewa musi nastąpić w przeciągu czasu oznaczonego w przekazie, lub jeżeli termin nie jest ściśle określony, w przeciągu 8 tygodni od dnia przekazania drzewa.

§ 35.

Przepisy § 34 ustęp 1 c i ustęp 2 mają odpowiednie zastosowanie dla osób, które w obcym lesie mają prawo zebrania pewnej ilości drzewa.

§ 36.

Kto w obcym lesie zamierza zbierać czerwone borówki, kwiecie borówki, czarne jagody, ziarno jałowca, zioła, grzyby, szyszki z drzew lub nasiona z drzew wszelkiego gatunku, łuczyno, żywice, żołędz, bukiew, lub kto zamierza paść w lesie lub ścinać trawę musi przed rozpoczęciem swej czynności poprosić właściciela lasu lub jego urzędnika o wystawienie mu pozwolenstwa brzmiącego na jego nazwisko, o ile tak się praktykuje od dawna lub o ile właściciel lasu w drodze publicznego ogłoszenia to postawił jako warunek. W ten sam sposób postępuje się przy zbieraniu kamieni, wybieraniu gliny, piasku, żwiru, glinki, wapna, magla i torfu lub przy kopaniu torfu w obcym lesie. *)

§ 37.

Kto w lasach ma prawo wykarczowania korzeni i drzewa smolnego, nie może tego wykonywać na odcinkach przeznaczonych na kulturę, w czasie gdy kultura jest założona lub jeżeli takowa jest widoczna przez tablicę, wiechę lub inny znak widoczny, z wyjątkiem jeżeli kto jest uprawniony z poszczególnych tytułów prawnych.

§ 38.

Osobom mającym prawo do ścinania trawy i zbierania drzewa stosownie do § 32 nie wolno wywozić trawy lub drzewa z zagajen za pomocą wozu lub taczki. Muszą one je wynieść aż do granicy danego zagajenia w ten sposób że trawa wzgl. drzewo nie wlecza się po ziemi. W zagajeniach wolno trawę tylko odrywać gołą ręką, nie używając narzędzi do

*) Anmerkung: Ueber die Sicherungsmaßnahmen vergl. § 3.

*) uwaga: Co do środków zaradczych po równ, § 3.

wendung schneidender Instrumente, gewonnen werden. Im übrigen darf das Recht des Grasschnitts im Walde nicht mit der Sense, sondern nur mit der Sichel und kleineren Instrumenten ausgeübt werden.

§ 39.

Hinsichtlich der Waldstreunutzung finden die Bestimmungen der Vorläufigen Verordnung über die Ausübung der Waldstreuberechtigung vom 5. März 1843 (Gesetzsamml. S. 105) Anwendung, soweit diese gemäß § 87 des FFG. aufrechterhalten sind.

§ 40.

Das Pflücken von Kieferzapfen in den Forsten vor dem 1. Dezember, desgleichen von Fichtenzapfen vor dem 15. November des Jahres, in dem diese Zapfen zur Reife kommen, ist verboten.

Vor den genannten Tagen ist auch das Aufkaufen der Zapfen untersagt.

§ 41.

(1) Der Berechtigungsschein (§§ 32, 36, 39) darf an Fremde niemals, an die Hausangehörigen und die Arbeiter des zur Nutzung Befugten nur dann überlassen werden, wenn die Hausangehörigen oder die Arbeiter die Nutzung für den Berechtigten ausüben.

(2) Der Berechtigungsschein ist bei der Ausübung der Berechtigung oder beim Sammeln mitzuführen und dem Waldeigentümer, dessen verwaltenden Beamten und den Polizeibeamten auf Verlangen vorzuzeigen.

§ 42.

(1) Zuwiderhandlungen gegen die Bestimmungen der §§ 32–41 werden gemäß § 36 des Feld- und Forstpolizeigesetzes mit Geldstrafe bis zu 150, — RM., oder mit Haft bis zu 4 Wochen bestraft. Auch kann gegebenenfalls Einziehung der Werkzeuge erfolgen.

(2) Die Verfolgung tritt nur auf Antrag ein.

VIII. Mitführen des Erlaubnischeines.

§ 43.

Wer den nach den Bestimmungen des Abschnittes VII erforderlichen Erlaubnischein zwar gelöst hat, aber nicht bei sich führt, unterliegt der Verurteilung nach § 37 des Feld- und Forstpolizeigesetzes.

IX. Transport von unbearbeiteten Hölzern und dergleichen.

§ 44.

(1) Wer Brennholz, unbearbeitetes Bau- und Nutzholz (auch Gruben- und Papierholz) in eine Ortschaft oder in eine Holzablage an Bahnhöfen oder Gewässern einbringt oder außerhalb von Ortschaften verfährt, beschafft,

zrztynania. Ponadto w lesie nie wolno trawy zrztynac kosą, lecz tylko sierpem lub innymi mniejszymi narzędziami.

§ 39.

Co się tyczy podściołki leśnej przepisy tymczasowego rozporządzenia o wykonywaniu uprawnień do ztieranania podściołki leśnej z dnia 5-go marca 1943 r. (Gesetzsamml. S. 105) mają zastosowanie, w miarę ważności takowych stosownie do § 87 FFG.

§ 40.

Zrywanie szyszek świerkowych przed 1. grudniem i szyszek sosnowych przed 15 listopadem w roku, w którym dojrzeją, jest zakazane.

Zakazaniem jest również kupowanie szyszek przed terminem powyżej podanym.

§ 41.

(1) Pozwolenia (§§ 32, 36, 39) nie wolno odstępywać nigdy osobom obcym a rodzinie i pracownikom tylko na wypadek jeżeli te osoby wykonują tą czynność dla osoby mającej pozwolenie.

(2) Pozwolenie należy mieć zawsze przy sobie przy wykonywaniu danej czynności i należy je na żądanie właściciela lasu, jego urzędnika zawiadującego lasem i urzędnika policyjnego tym osobom przedłożyć.

§ 42.

(1) Przekroczenia przepisów § 32–41 będą karane według § 36 polnej i leśnej ustawy policyjnej grzywną do 150 RM. lub aresztem do 4 tygodni. Równocześnie można również zarządzić konfiskatę narzędzi.

(2) Sądowe ściganie ma tylko miejsce, jeżeli wniosek jest stawiony.

VIII. Nienoszenie pozwolenia.

§ 43.

Kto stosownie do oddziału VII postarał się o potrzebne pozwolenie, nie ma go jednak przy sobie, podlega karze według § 37 polnej i leśnej ustawy policyjnej.

IX. Transport nieobrobionego drzewa i tp.

§ 44.

(1) Kto drzewo opałowe, nieobrobione drzewo do budowy, drzewo użytkowe wprowadza do miejscowości lub do składu przy stacjach kolei żelaznej i stacjach przy porcie, lub kto je poza miejscowościami przewozi i

auf Bahn- oder Wasserablagen aufstapelt oder verlädt, muß einen **Ausweis** über den rechtmäßigen Erwerb oder Besitz des Holzes mit sich führen.

(2) Ausgenommen sind nur die Holzfuhren derjenigen Privatwaldbesitzer, die Holz aus eigenem Walde mit eigenem Gespann auf geradem Wege in die eigene Wirtschaft fahren.

§ 45.

(1) Als Ausweis gemäß § 44 gelten die von den staatlichen, kommunalen Forstverwaltungen, Privatforstverwaltungen und Gutsverwaltungen ausgestellten Holzverabfolgungszettel (Bescheinigungen, Quittungen oder Holzzettel) und deren Zweitausfertigungen (Duplikate); ferner die entsprechenden Bescheinigungen von Besitzern einer Waldfläche über 100 ha.

(2) In den übrigen Fällen müssen die Ausweise über den Erwerb oder Besitz des im § 44 genannten Holzes nähere Bezeichnungen des Holzes nach Herkunft, Art, Menge und Nummer enthalten und von demjenigen unterschrieben sein, der zur Abgabe des Holzes berechtigt ist. Die Unterschrift muß von der für den Abgabeberechtigten zuständigen Ortsbehörde (Gemeinde-, Gutsvorstand) unter Beibrückung des amtlichen Siegels beglaubigt sein.

§ 46.

(1) Wer das im § 44 bezeichnete Holz im Auftrage des Erwerbers oder Besitzers abfährt oder sonst fortschafft, hat einen von dem Erwerber oder Besitzer ausgestellten Ausweis bei sich zu führen. Die Vorschrift des § 45 Abs. 2 bleibt hiervon unberührt.

(2) Auf dem Ausweis müssen Herkunft, Art, Nummer und Menge des abzufahrenden Holzes sowie der Name des Beauftragten angegeben sein. Der Ausweis muß, wenn er von einem gewerbsmäßigen Holzkäufer ausgestellt ist, mit seiner Unterschrift und seinem Firmenstempel versehen sein. Ist der Erwerber oder Besitzer ein nicht gewerbsmäßiger Holzkäufer, so muß der von ihm ausgestellte Ausweis von ihm unterschrieben und die Unterschrift von der für ihn zuständigen Ortsbehörde (Gemeinde- oder Gutsvorstand) unter Beibrückung des amtlichen Siegels beglaubigt sein.

(3) Die vorstehend in Abs. 1 und 2 genannten Ausweise gelten als Ausweis gemäß § 45.

§ 47.

(1) Für das gemeindeweise zur Verteilung gelangende Berechtigungsholz, Armenholz und dergleichen hat die zuständige Ortsbehörde (Gemeinde-, Gutsvorstand) die erforderlichen Ausweise für die Gemeindeglieder auszu-

stella in magazynach kolei żelaznej lub w magazynach portu musi mieć zaświadczenie, że drzewo rzeczywiście kupił wzgl. nabył.

(2) Wyjątek stanowią tylko te fury z drzewem prywatnych właścicieli lasów, które przewożą drzewo z własnego lasu **na własnym wozie na drodze idącej wprost do własnego gospodarstwa.**

§ 45.

(1) Jako wykazy stosownie do § 44 uważa się poświadczenia t. zw. „Holzverabfolgungszettel” (poświadczenia, kwity, kartki) i duplikaty wystawione przez państwowe i komunalne zarządy leśne, prywatne zarządy leśne i zarządy dworskie; ponadto odpowiednie zaświadczenia właścicieli lasów ponad 100 ha.

(2) We wszystkich innych wypadkach wykazy co do nabycia lub posiadania drzewa wymienionego w § 44, muszą zawierać bliższe szczegóły co do gatunku drzewa, miejsca pochodzenia, ilości i numeru i muszą być podpisane przez osobę uprawnioną do sprzedaży wzgl. oddania drzewa. Podpis musi być uwierzytelniony przez urząd miejscowy kompetentny dla osoby uprawnionej do wydania drzewa (urząd gminny, zarząd dworski) z przyciśnięciem urzędowej pieczęci.

§ 46.

(1) Kto drzewo wymienione w § 44 z polecenia nabywcy lub właściciela przewozi lub wywozy, musi mieć przy sobie wykaz wystawiony przez nabywcę lub właściciela. Przepis § 45 ust. 2 pozostaje tym nienaruszony.

(2) Na wykazie musi być podane miejsce pochodzenia, gatunek, numer i ilość drzewa mającego być przewożonego, jakoteż nazwisko osoby mającej polecenie. Jeżeli wykaz ten jest wystawiony przez handlarza drzewa, to musi zawierać jego pospis i pieczęć firmy. Jeżeli nabywca lub właściciel nie jest handlarzem drzewa, to wykaz przez niego wystawiony, musi być przez niego podpisany, a podpis musi być uwierzytelniony przez urząd miejscowy kompetentny dla niego (zarząd gminny, zarząd dworski) z przyciśnięciem pieczęci urzędowej.

(3) Wykazy wymienione w ustępie 1 i w 2 uważa się jako wykazy stosownie do § 45.

§ 47.

(1) Jeżeli gmina wydaje osobom biednym i tp. drzewo t. zw. Berechtigungsholz, Armenholz i tp. miejscowy urząd kompetentny (za-

fertigen, auf denen das Holz als Berechtigungs-holz, Armenholz und dergleichen ausdrücklich zu bezeichnen ist.

(2) Handelt es sich dabei um Berechtigungs-holz, dessen Weiterveräußerung außerhalb der Gemeinde an sich verboten ist, so muß der Ausweis, falls das Holz einem anderen Ziele als der betreffenden Gemeinde zugeführt wird, den Zusatz der zuständigen Gemeindebehörde enthalten, daß die Weiterveräußerung außerhalb der Gemeinde gestattet ist.

§ 48.

(1) In sämtlichen Ausweisen (§§ 44, Abs. 1, 45, 46, 47) muß der Tag der Ausstellung angegeben sein.

(2) Nach Ablauf von 3 Monaten — vom Tage der Ausstellung an gerechnet — verlieren die Ausweise ihre Gültigkeit.

§ 49.

(1) Der Ausweis (§§ 44, Absatz 1, 45, 46, 47) ist von dem beim Abfahren, Fortschaffen, Aufstapeln oder Verladen des Holzes Betroffenen auf Erfordern den Forstbeamten, Landjägern, Polizei-, Zoll- und Steuerbeamten, vorzuzeigen.

(2) Bei der Abfuhr von Schichtholz (Raummeterholz) muß das Stück Holz, das die Nummer des abzufahrenden Holzstoßes trägt, hinsichtlich der Nummer sichtbar gelagert werden.

§ 50.

(1) Sägewerke und sonstige Holzverarbeitende Betriebe sind verpflichtet, Anfuhrbücher zu führen, die mit Blätter- und Seitenzahl versehen und von der zuständigen Ortspolizeibehörde abgestellt werden sein müssen. In diese Anfuhrbücher ist das eingelieferte Holz unverzüglich, spätestens innerhalb vierundzwanzig Stunden, einzutragen. Die Eintragung hat entsprechend den in den Ausweisen (§§ 44 Abs. 1, 45, 46, 47) gemachten Angaben zu erfolgen. Sofern das eingebrachte Holz mit den Angaben in den Ausweisen nicht übereinstimmt oder Ausweise nicht beigebracht werden, ist der zuständigen Ortspolizeibehörde unverzüglich Anzeige zu erstatten und das Holz einstweilen sicher zu stellen.

(2) Verpflichtet zur Anzeigeerstattung und Sicherstellung des Holzes ist die für den Betrieb des Werkes verantwortliche Person.

(3) Die Anfuhrbücher sind zwei Jahre lang aufzubewahren und auf Verlangen den im Ermittlungsdienst tätigen Beamten jederzeit vorzuzeigen.

§ 51.

Die Regelung in den §§ 44, 49 gilt entsprechend für den Transport von Fäshinen, Borke, sowie Birkenreisern und davon gebundenen Besen oder Besenstielen, Stangen jeder Art, Bandstücken

rzad gminy, zarząd dworu) wystawia niezbędne wykazy dla członków gminy, w których wyraźnie jest podany cel wydania drzewa.

(2) Jeżeli rozchodzi się o drzewo t. zw. Berechtigungs-holz, którego dalsza sprzedaż poza gminą właściwie jest zakazana, a drzewo to nie ma pozostać w danej gminie, wykaz musi zawierać przypisek kompetentnego urzędu gminnego, że sprzedaż poza gminą jest dozwolona.

§ 48.

(1) We wszystkich wykazach (§§ 44 ustęp 1, 45, 46, 47) musi być podany dzień wystawienia wykazu.

(2) Po upływie 3 miesięcy — licząc od dnia wystawienia — wykazy te tracą ważność.

§ 49.

(1) Osoba zatrudniona przy ładowaniu, odwożeniu, składaniu i wysyłaniu drzewa musi wykaz (§§ 44 ustęp 1, 45, 46, 47) na żądanie urzędników leśnych, żandarmów, urzędników policyjnych, celnych i urzędników poborowych tymże przedłożyć.

(2) Przy odwożeniu drzewa ułożonego w stosy (Raummeterholz) drzewo mające numer stosu, z którego się drzewo odwozi, musi być tak ułożone, że numer jest widoczny.

§ 50.

(1) Piły parowe i inne zakłady wyrabiające drzewo są zobowiązane prowadzić książki dla zwiezonego drzewa, numerowane według kart i stronnic, na których przyciętna jest pieczęć kompetentnego miejscowego urzędu policyjnego. W książki te należy wpisać zwiezione drzewo natychmiast, a najpóźniej w przeciągu dwudziestu czterech godzin. Wpisanie dokonuje się stosownie do szczegółów podanych w wykazie (§§ 44 ust. 1, 45, 46, 47). Jeżeli przywiezione drzewo nie odpowiada danym wymienionym w wykazie, lub jeżeli wykazu nie przedłożono, należy natychmiast donieść o tem kompetentnemu miejscowemu urzędowi policyjnemu, a drzewo należy tymczasem umieścić w pewnym miejscu.

(2) Osoba odpowiedzialna za ruch danego zakładu jest zobowiązana do zrobienia doniesienia i do umieszczenia drzewa w pewnym miejscu.

(3) Książki zwozu drzewa należy przechowywać przez dwa lata. Na żądanie urzędników zatrudnionych służbą dochodzeń należy je każdego czasu tymże przedłożyć.

§ 51.

Przepisy §§ 44, 49 stosuje się również przy przewozie faszyny, kory, jakoteż brzeziny, z niej związanych miotel, kijów do miotel, drągów wszelkiego rodzaju, t. zw. Bandstücke

(Reisstäben), Korbruten, Weihnachtsbäumen, Pfingstbäumchen und jungen Pflanzen der forstlichen Holzarten.

§ 52.

Wer den Bestimmungen der §§ 44—51 zuwiderhandelt, unterliegt der im § 39 des Feld- und Forstpolizeigesetzes angedrohten Strafe.

Das Holz ist von der Polizeibehörde einstreifen mit Beschlagnahme zu belegen und nur dann vor rechtskräftig entschiedener Sache freizugeben, wenn der redliche Erwerb nachgewiesen wird.

X. Inkrafttreten der Verordnung und Aufhebung früherer Polizeiverordnungen.

§ 53.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung im Regierungs-Amtsblatt in Kraft.

Gleichzeitig werden folgende Polizeiverordnungen aufgehoben:

Die Polizeiverordnung vom 15. November 1853 § 55 Ziffer 1 betr. Holzkontrolle, Extrabeilage zu Stück 21 des Amtsblattes, die Polizeiverordnung vom 10. Mai 1866, Amtsblatt Seite 143 betr. Entnahme von Lehm aus königlichen Forsten,

die Polizeiverordnung vom 18. Juli 1890 betreffend den Feld- und Forstpolizeischutz, Extrabeilage zu Stück 30 des Amtsblattes,

die Polizeiverordnung zum Schutze des Maulwurfs vom 22. Juli 1920, Amtsblatt Seite 238/39 und vom 1. Dezember 1924 Amtsblatt Seite 127/28,

die Polizeiverordnung zum Schutze von Schornsteinen vom 3. April 1925 Amtsblatt Seite 124,

die Polizeiverordnung, betreffend das Pflücken von Kiefern- und Fichtenzapfen vom 3. Juli 1925, Amtsblatt Seite 230,

die Polizeiverordnung, betreffend Bekämpfung der Blutlaus vom 20. Juli 1925, Amtsblatt Seite 270,

die Polizeiverordnung zur Bekämpfung der Borkenkäfergefahr vom 25. August 1925, Amtsblatt Seite 315/16,

die Polizeiverordnung zur Bekämpfung feuchterartiger Bienenkrankheiten vom 23. April 1927, Amtsblatt Seite 209,

die Polizeiverordnung zur Bekämpfung des Weidentodes vom 23. Mai 1927, Amtsblatt Seite 206/7,

die Polizeiverordnung zur Bekämpfung der Bisantratte vom 20. August 1927, Amtsblatt Seite 324—327.

Oppeln, den 28. März 1928.

Der Regierungspräsident.

(Reisstab), prętów koszykowych, choinek, drzewek zielonoświątecznych i młodych roślin leśnych.

§ 52.

Kto przekracza przepisy §§ 44—51 podlega karze przewidzianej w § 39 polnej i leśnej ustawy policyjnej.

Władza policyjna konfiskuje drzewo i wydaje je przed zapadnięciem uchwały prawomocnej tylko wtenczas, jeżeli podane szczegóły co do nabycia drzewa są udowodnione.

X. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia i zniesienie dawniej- szych rozporządzeń policyjnych.

§ 53.

Rozporządzenie wstępuje w moc z dniem ogłoszenia w rejencyjnej gazecie urzędowej.

Równocześnie znosi się następujące rozporządzenia policyjne:

Rozporządzenie policyjne z dnia 15-go listopada 1853 r. § 55 cyfra 1 o kontroli nad drzewem, dodatek osobny do sztuki 51 gazety urzędowej,

rozporządzenie policyjne z dnia 10-go maja 1866, Amtsblatt strona 143 o wydobywaniu gliny z lasów królewskich,

rozporządzenie policyjne z dnia 18-go lipca 1890 r. o polnej i leśnej ochronie policyjnej, osobny dodatek do sztuki 80 ej gazety urzędowej,

rozporządzenie policyjne z dnia 22-go lipca 1920 r., Amtsblatt strona 238/39 i z dnia 1-go grudnia 1924 r., Amtsblatt strona 127/28 dla ochrony kietu,

rozporządzenie policyjne dla ochrony stogów z dnia 3-go kwietnia 1925 r., Amtsblatt strona 124,

rozporządzenie policyjne o zrywaniu szyszek sosnowych i świerkowych z dnia 3-go lipca 1925 r. Amtsblatt strona 230,

rozporządzenie policyjne o zwalczaniu kórówki z dnia 20-go lipca 1925 r., Amtsblatt strona 270,

rozporządzenie policyjne o zwalczaniu kozki z dnia 25-go sierpnia 1925 r., Amtsblatt str. 315/16,

rozporządzenie policyjne o zwalczaniu żarliwych chorób pszczelnych z dnia 23-go kwietnia 1927 r., Amtsblatt strona 209,

rozporządzenie policyjne o zwalczaniu nawłoci z dnia 23-go maja 1927 r., Amtsblatt strona 206/7,

rozporządzenie policyjne o zwalczaniu pizmowca z dnia 20-go sierpnia 1927 r., Amtsblatt strona 324—327.

Oppeln, dnia 28-go marca 1928 r.

Prezydent rejencyjny.

Bekanntmachung.

Unberührt durch die vorstehend veröffentlichte Polizeiverordnung über den Feld- und Forstschutz bleiben folgende:

A) Schutzbestimmungen für Tier- und Pflanzenarten:

1. das Vogelschutzgesetz vom 30. Mai 1908 (RGBl. S. 317),
2. die Polizeiverordnung betr. Schutz von Tier- und Pflanzenarten vom 30. Mai 1921 (Landw. Min. Bl. S. 328/29),
3. die Polizeiverordnung zum Schutz des Großtrappen (*Ovis tarda*/L) vom 24. Juli 1925 (Reg. Amtsblatt Seite 293),
4. die Polizeiverordnung betr. den Schutz des Edelmarders vom 20. Oktober 1926 (Reg. Amtsblatt Seite 323/24),
5. die Polizeiverordnung betr. den Schutz von Pflanzenarten vom 17. Januar 1927 (Reg. Amtsblatt Seite 54/55),
6. die Polizeiverordnung über den Vogelfang vom 27. Januar 1927 (Reg. Amtsblatt Seite 51/52),
7. die Polizeiverordnung betr. den Schutz der Raubvögel vom 30. März 1927 (Reg. Amtsblatt Seite 84),
8. die Polizeiverordnung zum Schutze des wildwachsenden Schneeglöckchens und des wildwachsenden Maiglöckchens vom 24. Februar 1928 (Reg. Amtsblatt Seite 72/74).

B) Anordnungen zur Vernichtung schädlicher Tiere und Pflanzen:

1. Die Polizeiverordnung des Ministers für Landwirtschaft, Domänen und Forsten zur Bekämpfung des Kartoffelkäfers (*Leptinotarsa decemlineata* Say) vom 30. November 1926 (Landw. Min. Bl. S. 570),
2. die Anleitung zur Bekämpfung des Kartoffelkäfers vom 28. 3. 1925, (Sonderbeilage zu Nr. 16 des Landw. Min. Bl. vom 18. 4. 1925),
3. die Verfügung des Ministers des Innern betr. die Heranziehung von Schutzpolizeibeamten zur Bekämpfung des Kartoffelkäfers vom 1. 8. 1924 (Min. Bl. i. V. Seite 812),
4. die Reichsverordnung zur Abwehr der Einschleppung des Kartoffelkrebes vom 4. Juni 1925 (RGBl. Seite 84),
5. die Polizeiverordnung des Ministers für Landwirtschaft Domänen und Forsten zur Bekämpfung des Kartoffelkrebes vom 27. August 1924 (Reg. Amtsblatt S. 355/358),
6. die Polizeiverordnung zur Bekämpfung des Kartoffelkrebes vom 1. September 1927 und vom 20. September 1927 (Reg. Amtsblatt Seite 339, 360, 419, 461),

Ogłoszenie.

Nienaruszone powyższe ogłoszeniem rozporządzeniem policyjnym o ochronie pól i lasów pozostają następujące rozporządzenia:

A. Zarządzenia dla ochrony zwierząt i roślin:

1. ustawa o ochronie ptaków z dnia 30-go maja 1908 r. (RGBl. S. 317),
2. rozporządzenie policyjne o ochronie zwierząt i roślin z dnia 30-go maja 1921 r. (Landw. Min. Bl. S. 328/29),
3. rozporządzenie policyjne o ochronie t. zw. Großtrappe (*Ovis tarda*/L) z dnia 24-go lipca 1925 r. (Reg. Amtsblatt strona 293),
4. rozporządzenie policyjne o ochronie kuny leśnej z dnia 20-go października 1926 r. (Reg. Amtsblatt strona 323/24),
5. rozporządzenie policyjne o ochronie roślin z dnia 17-go stycznia 1927 r. (Reg. Amtsblatt strona 54/55),
6. rozporządzenie policyjne o łapaniu ptaków z dnia 27-go stycznia 1927 r. (Reg. Amtsblatt strona 51/52),
7. rozporządzenie policyjne o ochronie ptaków drapieżnych z dnia 30-go marca 1927 r. (Reg. Amtsblatt strona 84),
8. rozporządzenie policyjne o ochronie dziko rosnącej sasanki i dziko rosnącej konwalji z dnia 24-go lutego 1928 r. (Reg. Amtsblatt strona 72/74),

B. Zarządzenia dla wytępienia szkodliwych zwierząt i roślin:

1. Rozporządzenie policyjne ministra rolnictwa, domen i lasów dla zwalczania t. zw. Kartoffelkäfer (*Leptinotarsa decemlineata* Say) z dnia 30-go listopada 1926 r. (Landw. Min. Bl. S. 570),
2. przewodnik do zwalczania t. zw. Kartoffelkäfer z dnia 28. 3. 1925 r. (osobny doatek do No. 16 Landw. Min. Bl. z dnia 18. 4. 1925),
3. rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych w przedmiocie współpracy urzędników policyjnych przy zwalczaniu t. zw. „Kartoffelkäfer“ z dnia 1. 8. 1924 r. (Min. Bl. i. V. S. 812),
4. rozporządzenie Rzeszy dla ochrony od wewleczenia raka kartoflanego z dnia 4-go czerwca 1925 r. (RGBl. S. 84),
5. rozporządzenie policyjne ministra rolnictwa, domen i lasów dla zwalczania raka kartoflanego z dnia 27-go sierpnia 1924 r. (Reg. Amtsblatt strona 355/358),
6. rozporządzenie policyjne dla zwalczania raka kartoflanego z dnia 1-go września 1927 r. (Reg. Amtsbl. strona 339, 360, 419, 461),

7. das Gesetz betr. Maßregeln gegen die Reblauskrankheit vom 6. März 1875 (RGBl. Seite 175),
 8. das Gesetz betr. Maßregeln gegen die Verbreitung der Reblaus vom 27. Februar 1878 in der Fassung vom 23. März 1883 (RGBl. Seite 129, 1815, 78, 97),
 9. das Gesetz betr. die Bekämpfung der Reblaus vom 6. Juli 1904 (RGBl. S. 261),
 10. die Verordnung betr. die Bekämpfung der Reblaus vom 21. März 1906 (Reg. Amtsblatt Seite 123),
 11. die Polizeiverordnung über die Durchführung der Rattenvertilgung vom 17. Dezember 1925 (Reg. Amtsblatt für 1926 S. 101/2).
Oppeln, den 28. März 1928.
Der Regierungspräsident.
7. ustawa o środkach przeciwko filoksery z dnia 6-go marca 1875 (RGBl. S. 175),
 8. ustawa o środkach przeciwko rozszerzaniu się filoksery z dnia 27-go lutego 1878 r. w brzmieniu z dnia 23-go marca 1883 r. (RGBl. S. 129, 1815, 78, 97),
 9. ustawa o zwalczaniu filoksery z dnia 6-go lipca 1904 r. (RGBl. S. 261),
 10. rozporządzenie o zwalczaniu filoksery z dnia 21-go marca 1906 r. (Reg. Amtsblatt S. 123),
 11. rozporządzenie policyjnego o przeprowadzeniu wytępienia szczurów z dnia 17-go grudnia 1925 r. (Reg. Amtsblatt 1926 strona 101/2).
Oppeln, dnia 28-go marca 1928 r.
Prezydent rejencyjny.